

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรณิกา อินทรโยธิน. การศึกษาดุลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเป็นเรื่องสังคมอนาคตของ
ไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยใช้วิธีการสอนแก้ปัญหากับการสอนตาม
คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ. 2534.

กรรณิการ์ มณีวรรณ. ประสิทธิผลของกระบวนการกลุ่มต่อพฤติกรรมกำป้องกันโรคเอดส์ของ
วัยรุ่นชายชาวเขาเผ่ามูเซอ. นนทบุรี, 2546.

ขวัญชีวัน และคณะ. วิถีชาติพันธุ์ในเมือง. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์เมือง, 2546.

ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. สรุปการสัมมนาระดับชาติเรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 8. นนทบุรี : กระทรวง
สาธารณสุข, 2545.

ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. สถิติผู้ติดเชื้อเอชไอวี[ออนไลน์]. นนทบุรี :

กระทรวงสาธารณสุข แหล่งที่มา : <http://www.aidsthai.org.th> [11กรกฎาคม 2550]

ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. สถานการณ์โรคเอดส์ [ออนไลน์]. นนทบุรี : กระทรวงสาธารณสุข
แหล่งที่มา : <http://www.aidsthai.org.th> [9 กันยายน 2550]

ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. บทเรียนหลักสูตรเอดส์สำหรับนักเรียนนักศึกษา [ออนไลน์]. นนทบุรี :

กระทรวงสาธารณสุข แหล่งที่มา : <http://www.aidsthai.org.th> [11กรกฎาคม 2550]

ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. บทเรียนหลักสูตรเอดส์สำหรับประชาชน [ออนไลน์]. นนทบุรี :

กระทรวงสาธารณสุข แหล่งที่มา : <http://www.aidsthai.org.th> [11กรกฎาคม 2550]

จตุพร ลือชัย. การนำเสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของ
นักศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนต้นวิธีเรียนแบบทางไกลใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการศึกษานอกระบบ
โรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

จันทร์ ชุ่มเมืองปักข์. "การศึกษาคือการสอนให้คนคิดเป็น" รวมบทความการศึกษานอกโรงเรียน
เล่ม 3, กรุงเทพมหานคร : พีระพัทธนา, 2523.

จริยาวัตร คมพาศย์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางด้านบทบาทหน้าที่ในผู้ติดเชื้อ HIV และ
ผู้ป่วยเอดส์. กรุงเทพมหานคร: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ม.ป.ป.

ชระนวนทอง ธนสุกาญจน์. คู่มือการให้คำปรึกษาแนะแนวเกี่ยวกับโรคเอดส์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร : กรมควบคุมโรคติดต่อ, 2532.

- ชิดรงค์ ส.นันทนาเนตร. ทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย ศิลปากร, 2549.
- ณรงค์ ใจหาญ. สถานภาพและการดำรงชีวิตของชาวเขาและชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- ตฤณี รุจกรการณ และคณะ. การใช้โปรแกรมการอบรมเรื่องโรคเอดส์ในกลุ่มเยาวชนชนบท.
 ขอนแก่น : ศูนย์ประสานงานการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ร่วมกับมูลนิธิอุทกศึกษาเพื่อเด็กไทยในชนบท จังหวัดขอนแก่น, 2539.
- ดิลก ดิลกานนท์. คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น. วารสารวัดผลการศึกษา 8 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2525): 63-66.
- ทศนา แชมณี และคณะ. วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2544.
- ทศพร อินทวิวัฒน์. แผนการสอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการคิดเป็นเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันปัญหาพัฒนาชีวิตนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกิจกรรมแนะแนวโรงเรียนบางกะปิ. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนบางกะปิ, 2545.
- ทองอยู่ แก้วไทรสะ. คิดเป็นสัจธรรมระดับชาวบ้าน. วารสารศึกษานอกโรงเรียน (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2523): บทบรรณาธิการ.
- นันทพรเวช สืบแสง. วัฒนธรรมทางเพศและการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ในชุมชนชาวเขาเผ่าถิ่นและเผ่าขมุ. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยชาวเขา, 2541.
- นิลบล ฉลวยศรี. ผลของการใช้วิธีการสอนโดยผสมผสานระหว่างการสอนแบบ "คิดเป็น" กับการสอนของเปาโล แพร์ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกทางประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนในระดับหมู่บ้าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- นิตติปริญญาโทภาคพิเศษ รุ่นที่ 3 วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่. การศึกษานอกระบบยับยั้งปัญหาโสเภณีเด็กและเอดส์ได้อย่างไร. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- บุญสม ครุฑทา. "การสร้างแบบวัดการคิดเป็น". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ปฐม นิคมานนท์. การศึกษานอกโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : ทิพย์อักษร, 2518.

- ปฐม นิคมานนท์. โครงสร้างระบบการศึกษาไทยในเอกสารการสอนชุด วิชาการศึกษาดลอดชีวิต และการศึกษานอกระบบโรงเรียน หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2544.
- ประยูร บุญใช้. พัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดประสบการณ์เรียนรู้ผ่านสื่อกลางเพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาของ นักศึกษาในสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและ การสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ไพบุลย์ สุทธสุภา. ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติดีการแก้ปัญหาโรคเอดส์ของชาวเขา โดยการ ใช้ สื่อโสตภาษาชาวเขา. เชียงใหม่ : คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- มนัส รัตนดิถก ณ ภูเก็ต. สอนอย่างไรจึงจะให้ผู้เรียนคิดเป็น วารสารมิตรครู 21 (กรกฎาคม 2522): 15-21
- ระพีพรรณ ศรีสุข. ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ลิวา ผาดไธสง-ชัยพานิช. เอดส์บนพื้นที่สูง : กรณีศึกษาของชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงในอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- วิชาการ, กรม. แผนการสอนเอดส์ศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ศาสนา, 2538.
- วิชาการ, กรม. แผนการสอนเอดส์ศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ศาสนา, 2538.
- วรรณิภา เรืองสัจ. ความรู้เรื่องโรคเอดส์เยาวชนไทยอายุ 15-24 ปี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. ผลของรูปแบบการพัฒนาทักษะชีวิตในการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกัน โรคเอดส์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. กรุงเทพมหานคร: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2542.
- สมบุญร ศาลยาชีวิน. การคิดเป็น ทำเป็น. รวมบทความการศึกษานอกโรงเรียนเล่ม 4. กรุงเทพมหานคร: เพชรสยามการพิมพ์, 2524.
- สมพงษ์ จิตระดับ. สอนอย่างไรให้คิดเป็นได้ วารสารประชาศึกษา 34 (เมษายน 2527): 9-11.

- สาขาการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ปรัชญาและการศึกษานอกระบบ. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา 26071 หน่วยที่ 1-5. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544.
- สาธารณสุข, กระทรวง. กรมควบคุมโรคติดต่อ กองโรคเอดส์. การพัฒนารูปแบบการป้องกันและควบคุมการติดต่อเชื้อเอดส์ในกลุ่มหญิงวัยรุ่นในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2541.
- สามัญศึกษา, กรม. หน่วยศึกษานิเทศก์. การวิจัยการสร้างรายวิชากระบวนการคิดที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ, 2537.
- สุนทร สุนันท์ชัย. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ. 2523.
- สุมน อมรวิวัฒน์. การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541.
- สุมาลี สังข์ศรี. การจัดการศึกษานอกระบบด้วยวิธีการศึกษาทางไกลเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2545.
- สุมาลี สังข์ศรี. การศึกษานอกโรงเรียน การขยายโอกาสทางการศึกษาโดยประยุกต์ใช้วิธีการศึกษาทางไกล. นนทบุรี : 991 เทคพรีนติ้ง. 2539.
- สุรกุล เจนอบรม. เรื่องน่ารู้ทางการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2533.
- สุรเชาว์ เรืองวัฒน์. ผลของกึ่งสอดแทรกเรื่องโรคเอดส์และการป้องกันโรคเอดส์ในวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อเจตคติต่อการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2547.
- อังสนา บุญธรรม. เปรียบเทียบปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเขตชนบทกับเขตเมืองจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.
- อนุวัตร ลิ้มสุวรรณ. โรคเอดส์ ความรู้ทั่วไปสำหรับประชาชน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทแมคคาร์ท, 2528.
- อุ้นดา นพคุณ. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล, 2533.

อุ้นตา นพคุณ. รายงานผลการวิจัย การศึกษาสภาพ และนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
ผู้ด้อยโอกาส : เด็กถูกทอดทิ้ง. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2532.

อุ้นตา นพคุณ. คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น : คุณภาพชีวิตในเชิงการศึกษา. วารสารครุศาสตร์
 13 (กรกฎาคม-กันยายน 2526): 9-26.

อุ้นตา นพคุณ. แนวทางการศึกษานอกระบบ โรงเรียนและการพัฒนาชุมชนเรื่อง "คิดเป็น".
 กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

อุ้นตา นพคุณ, จันทรเพ็ญ เชื้อพานิช และประทีป เมธาคุณวุฒิ. คุณลักษณะของประชากรใน
กรุงเทพมหานคร ตามเป้าหมายทางการศึกษา : สภาพปัจจุบันและแนวโน้ม. รายงานการ
 วิจัยทางการศึกษา (อัดสำเนา), 2526.

อาชัญญา รัตนอุบล. กระบวนการฝึกอบรมสำหรับการศึกษานอกระบบโรงเรียน.

กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2540.

ภาษาอังกฤษ

Adelfc A Trinidad. The Teaching of AIDS Education in Asian School : Status Report
from 18 Counties. Bangkok: UNESCO Regional Office for Asia and the Pacific,
 1990.

Donald G. Nabors. "A comparative Study of Academic Achivement and problem
 Solving Abilities of black pupils at the Intermidate Level in Computer Supportee
 Instruction and Self Contained Instructional Process Achivement and problem
 Solving Ab " Dissertation Abstracts. 36(Decenber 1975) : 3241-A.

Feldhusen, John F; Denny, Terry; and Condon, Journal of Educational psychology 56
 (1965) : 40-45.

Frances Keogh. The Teaching of AIDS Education in Asian School : Status Report from
18 Counties. Bangkok: UNESCO Regional Office for Asia and the Pacific, 1990.

Guilford, J.P. The Nature of Human Intellingence. New York: McGraw-hill. 1967.

Novik, Harry. "A Study of the Relationship Beetween Two Fields of Inquiry and
 Implications for Science Education." Dissertation Abstract International 42
 (september 1981) : 1087-A.

Paul, R. Teaching critical Thinking. California: Center For Critical Thinking and moral Critique. 1993.

Ralph. A. Cabrill. Social Psychology. New York : Academic Press, 1972.

Shirley Wan. The Teaching of AIDS Education in Asian School : Status Report from 18 Counties. Bangkok: UNESCO Regional Office for Asia and the Pacific, 1990.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

- 1.รศ.ดร.อาชัญญา รัตนอุบล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2.รศ.ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 3.รศ.ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 4.อ.ดร.วรรณ อภินันท์กุล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 5.คุณพรชัย พรสวรรค์ หัวหน้าสถานีอนามัยแม่ยาว ต.แม่ยาว อ.เมือง จ.เชียงราย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง เพื่อพัฒนารูปแบบกิจกรรมโดยใช้แนวคิดการคิดเป็นเพื่อทำให้ความรู้ เจตคติ พฤติกรรม และการคิดเป็น ในการป้องกันโรคเอดส์ สำหรับเยาวชนชาวไทยภูเขา โดยมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การดำเนินการจัดกิจกรรมเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยของนักศึกษานอกระบบโรงเรียนหลายๆท่าน ศึกษาหลักการเรียนรู้แบบคิดเป็น จากหนังสือวิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัย ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ในด้านต่างๆจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเยาวชนชาวไทยภูเขา จากการลงพื้นที่ภาคสนามและศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ เจตคติ พฤติกรรม และการคิดเป็น เกี่ยวกับโรคเอดส์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการเชื่อมโยงเนื้อหา

2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ เยาวชนชาวไทยภูเขา ต.แม่ยาว อ.เมือง จ. เชียงราย จำนวน 329 คน

2.2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือเยาวชนชาวไทยภูเขา ต.แม่ยาว อ.เมือง จ. เชียงราย จำนวน 34 คน เพราะเนื่องจากตำบลแม่ยาวเป็นตำบลที่มีปัจจัยเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ในกลุ่มเยาวชนสูงเนื่องจากมีการระบาดของยาเสพติดสูงและเป็นตำบลที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองซึ่งเป็นอำเภอที่พบการแพร่ระบาดของโรคเอดส์มากที่สุดในจังหวัดเชียงราย

2.3. การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยได้มีเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ภาคผนวก ข

แผนการจัดกิจกรรม

แผนการจัดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง สถานการณ์เรื่องเอดส์

สาระสำคัญ

สถานการณ์ของเอดส์เป็นสถานการณ์ที่ระบาดรุนแรงมากทั้งในระดับประเทศและระดับโลก ดังนั้นก่อนจะเข้าสู่บทเรียนอื่นผู้เรียนต้องทราบถึงสถานการณ์ของเอดส์ก่อน

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความรุนแรงและสถานการณ์ของเอดส์ในปัจจุบัน

เวลา 120 นาที

วิธีการจัดกิจกรรม

ผู้สอนเกริ่นนำก่อนเข้ากิจกรรมโดยการทักทายผู้เรียนและให้ผู้เรียนแนะนำตนเอง จากนั้นผู้สอนก็พูดคุยกับผู้เรียนและถามความเข้าใจเรื่องเอดส์เกี่ยวกับผู้เรียนในเบื้องต้น

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

1. ผู้สอนนำเสนอภาพโปสเตอร์ ภาพหญิงชรากำลังป้อนนมเด็กทารกและมีข้อความว่า “คิดถึงคนที่เรารัก ที่เป็นห่วงเรา เป็นจุดเริ่มต้น ป้องกันภัยเอดส์”

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันตั้งชื่อที่ น่าจะสัมพันธ์กับภาพนี้ให้ได้มากที่สุด โดยให้ผู้เรียนบอกเหตุผล ความหมายและ ความสัมพันธ์ของการตั้งชื่อภาพนี้ โดยผู้สอนให้ผู้เรียนลุกขึ้นตอบทีละคนจนครบทุกคน (ผู้สอนอาจจะจดบันทึกที่ผู้เรียนตอบด้วย)

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนตั้งคำถามที่กำหนดจากภาพให้ได้มากที่สุด โดยผู้สอนให้ผู้เรียนลุกขึ้นตอบตามความสนใจของผู้เรียน (ผู้สอนอาจจะจดบันทึกที่ผู้เรียนตอบด้วย)

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนเดาสาเหตุ และให้บอกสาเหตุที่น่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ปรากฏอยู่บนภาพให้ได้มากที่สุด โดยผู้สอนให้ผู้เรียนลุกขึ้นตอบตามความสนใจของผู้เรียน (ผู้สอนอาจจะจดบันทึกที่ผู้เรียนตอบด้วย)

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันสมมติอย่างมีเหตุผล ให้ผู้เรียนคิดว่าเกิดอะไรขึ้นพร้อมทั้งระบุเหตุผลในการสมมติ

6. ผู้สอนช่วยแนะนำและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนแสดงความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มย่อยประมาณ 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน จากนั้นผู้สอนอธิบายให้ผู้เรียนทราบว่าผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนคิด วิพากษ์วิจารณ์ จากภาพที่เห็น โดยให้ผู้เรียนช่วยกันอภิปรายเป็นกลุ่มตามที่แบ่งไว้ตามความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับสถานการณ์เอดส์ในปัจจุบัน

8. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกข้อความที่ผู้เรียนสนทนา วิพากษ์วิจารณ์โดยบันทึกอย่างสั้นๆ ได้ใจความลงบนแผ่นกระดาษที่ผู้สอนเตรียมไว้ แล้วให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

9. ผู้สอนรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้สอนนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

10. ผู้สอนเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาษ

11. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เรียนคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรจะเกี่ยวข้องกับ หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในชั้นตอนนี้ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

12. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

13. หลังจากที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์แล้วผู้สอนก็เสริมข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์เอตส์ในปัจจุบันให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องและมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา

14. ผู้สอนให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มเดิมตามที่แบ่งไว้ในตอนแรกจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มโยนประโยชน์จากภาพโปสเตอร์และกิจกรรมที่ทำมาทั้งหมดรวมทั้งให้นำข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาคัดเลือกและอภิปราย และนำความรู้ที่ผู้เรียนได้รับมาทั้งหมด นำมาสรุปว่าผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความเข้าใจในเรื่องสถานการณ์เอตส์อย่างไรโดยผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าคำตอบของแต่ละกลุ่มไม่มีถูกหรือผิด ในขั้นนี้ผู้สอนใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างเพื่อถามแนวทางและสังเกตการณ์ตัดสินใจของผู้เรียน

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ

15. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำคำตอบที่ผู้เรียนตัดสินใจแล้วเขียนเป็นรายงานประมาณกลุ่มละ 1 หน้ากระดาษหลังจากนั้นจึงให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียนแบบสรุปประมาณกลุ่มละ 2 นาที

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล

16. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

17. ผู้สอนประเมินผลการคัดเลือกและจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

18. ผู้สอนประเมินผลการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

19. ผู้สอนประเมินผลคำตอบในกิจกรรมในขั้นที่ 5 ของผู้เรียนโดยการตรวจกระดาษคำตอบ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1. ภาพโปสเตอร์ ภาพหญิงชรากำลังป้อนนมเด็กทารกและมีข้อความว่า "คิดถึงคนที่เรารักที่เป็นห่วงเรา เป็นจุดเริ่มต้น ป้องกันภัยเฮดส์"

2. กระดาษและปากกาจดบันทึกจำนวน 5 ชุด โดยแบ่งให้กลุ่มละ 1 ชุด

3. กระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคมสิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ

4. กระดาษรายงานกลุ่มละ 1 แผ่น

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลขณะทำกิจกรรม

1. แบบสังเกตพฤติกรรม

2. แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

แผนการจัดกิจกรรมที่ 2 เรื่อง สาเหตุของโรคเอดส์และการติดเชื้อ HIV

สาระสำคัญ

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโรคเอดส์ประกอบด้วยเนื้อหาสาระดังนี้ ความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับเอดส์ เชื้อไวรัสเอชไอวีส่งผลอย่างไรต่อร่างกาย ช่องทางการติดเชื้อไวรัสเอชไอวี ยาเสพติดกับเอดส์ การวิเคราะห์โอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อไวรัสเอชไอวี อาการของโรคเอดส์การตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อไวรัสเอชไอวี

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโรคเอดส์ในด้าน ความหมาย อาการ สาเหตุ และพฤติกรรมเสี่ยง

เวลา 120 นาที

วิธีการจัดกิจกรรม

1. ผู้สอนและผู้เรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาโดยผู้สอน ตั้งคำถาม เป็นประเด็นกว้างๆ แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทุกคนลุกขึ้นยืนตอบทีละคนในประเด็นที่ผู้สอนถามว่าผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการติดเชื้อเอดส์อย่างไร

3. ให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกที่แต่ละคนตอบแบบสรุปไว้

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนเล่นเกมลองผิดลองถูกที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงเอดส์โดยมีวิธีการดังนี้

4.1. ขออาสาสมัครผู้เรียน 3 คน (ชาย 2 คน หญิง 1 คน) ให้นักเรียนถือป้ายคำในชุดที่ 1. หลังจากนั้นผู้สอนอธิบายกติกาการเล่น ดังนี้

4.1.1. แจกบัตรคำให้ผู้เรียนในชุดที่ 2 คนละ 1 บัตร จนครบ 20 คน คำว่าบัตรคำไว้บนโต๊ะ

4.1.2. รอสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้สอน จึงเปิดบัตรขึ้นมาอ่าน จับเวลา 1 นาที ให้นักเรียนวิ่งไปจับกลุ่มบัตรตามหัวข้อ

4.1.3. เมื่อครบ 1 นาที ผู้สอนเป่านกหวีดสิ้นสุดการแข่งขัน

4.2. ให้แต่ละกลุ่มติดบัตรคำบนกระดาน

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันตรวจความถูกต้องของเกมที่เล่น

6. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 5 กลุ่มกลุ่มละ 6 คนโดยวิธีการจับสลาก แล้วผู้สอนกำหนดประเด็นปัญหาที่เล่นจากเกมว่า “ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร” โดยให้ผู้เรียนได้สนทนาและอภิปรายร่วมกัน

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย ว่าปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไรและมีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง

8. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกข้อความที่ผู้เรียนสนทนา วิพากษ์วิจารณ์โดยบันทึกอย่างสั้นๆ ได้ใจความลงบนแผ่นกระดาษที่ผู้สอนเตรียมไว้ แล้วให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

9. ผู้สอนรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้สอนนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

10. ผู้สอนเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

11. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เรียนคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรจะเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

12. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

13. หลังจากที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์แล้วผู้สอนก็เสริมข้อมูลให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องและมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นตอนตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา

14. ผู้สอนให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มเดิมตามที่แบ่งไว้ในตอนแรกจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำความรู้และกิจกรรมที่ทำมาทั้งหมดรวมทั้งให้นำข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาคัดเลือกและอภิปราย ให้ผู้เรียนนำมาพิจารณาตัดสินใจเลือกว่าผู้เรียนมีความเข้าใจ

เกี่ยวกับเรื่อง เอชไอวี อย่างไรโดยแบ่งเป็นประเด็นคือ ความหมาย อาการ สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยง

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ

15. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนประเด็นทั้งหมดคือ ความหมาย อาการ สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงโดยให้เชื่อมโยงเข้าด้วยกันแล้วสรุปอย่างเป็นเหตุเป็นผลว่าประเด็นทั้งหมดนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล

16. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

17. ผู้สอนประเมินผลการคัดเลือกและจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

18. ผู้สอนประเมินผลการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

19. ผู้สอนประเมินผลคำตอบในกิจกรรมในขั้นที่ 5 ของผู้เรียนโดยการตรวจกระดาษคำตอบ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1. เกมลองผิดลองถูก

2. ภาพพลิกความรู้เรื่อง "เอดส์"

3. กระดาษและปากกาคำดบับที่จำนวน 5 ชุดโดยแบ่งให้กลุ่มละ 1 ชุด

4. กระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคมสิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ

5. กระดาษรายงานกลุ่มละ 1 แผ่น

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลขณะทำกิจกรรม

1. แบบสังเกตพฤติกรรม

2. แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

แผนการจัดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง ผลกระทบของโรคเอดส์

สาระสำคัญ

ผลกระทบของโรคเอดส์ในด้านต่างๆ เอดส์ไม่ใช่โรคที่เป็นปัญหาเฉพาะผู้ป่วยเท่านั้น แต่ได้สร้างผลกระทบมากมาย เช่น

1. ปัญหาเฉพาะผู้ป่วยเอดส์ เจ็บป่วยเรื้อรัง มีปัญหาทางด้านจิตใจ ค่าใช้จ่ายสูง
2. ปัญหาทางด้านครอบครัว ขาดแรงงาน ขาดรายได้ เพิ่มภาระในการดูแล มีปัญหาเด็กกำพร้าและคนชรา มีปัญหาทางเพศสัมพันธ์
3. ปัญหาทางสังคม ขาดกำลังคนในวัยแรงงาน คุณภาพของประชากรลดลง เพิ่มภาระในการดูแลผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ มีปัญหาเด็กกำพร้าและคนชรา
4. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ผลผลิตตกต่ำ กำลังซื้อลดลง การลงทุนลดลง รัฐบาลสูญเสียงบประมาณจำนวนมากในการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์

วัตถุประสงค์

1. บอกอันตรายของโรคเอดส์ว่าเป็นปัญหาของทุกคน
2. วิเคราะห์ วิจาร์ณผลกระทบของโรคเอดส์ที่มีต่อชีวิต ครอบครัว ชุมชน ประเทศชาติได้

เวลา 120 นาที

วิธีการสอน

1. ผู้สอนและผู้เรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาโดยผู้สอน ตั้งคำถาม เป็นประเด็นกว้างๆ แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

2. ผู้สอนนำเสนอ VDO สารคดีที่เกี่ยวกับคำสารภาพของผู้ติดเชื้อ HIV ของวัดพระบาทน้ำพุ จังหวัดลพบุรี

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านใบความรู้ที่เกี่ยวกับผลกระทบของโรคเอดส์ในด้านต่างๆ เช่น ด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านสังคมและประเทศชาติและด้านอื่นๆ

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา

4. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 6 คนแล้วผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์และอภิปรายตามหัวข้อดังนี้

- 1) การแพร่ระบาดของโรคเอดส์เป็นอย่างไร
 - 2) กลุ่มใดที่มีโอกาสแพร่ระบาดของโรคเอดส์มากที่สุด
 - 3) ผู้เรียนคิดว่าใครมีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้บ้าง
 - 4) ผู้เรียนคิดว่าตนเองจะมีโอกาสเป็นโรคเอดส์ได้ไหมเพราะเหตุใด
 - 5) ผลกระทบของโรคเอดส์มีอะไรบ้าง

โดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนชี้แจงให้ผู้เรียนทราบว่าผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนช่วยกันคิดวิพากษ์วิจารณ์ และอภิปรายตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้ตามความเข้าใจของผู้เรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีหรือทางเลือกในการแก้ไขปัญหา

5. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกข้อความที่ผู้เรียนสนทนา วิพากษ์วิจารณ์อย่างสั้นๆ ได้ใจความลงบนแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้

6. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียนแบบสรุป

7. ผู้สอนรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้สอนนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทุกคนจึงช่วยกันพิจารณา และคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

8. ผู้สอนเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

9. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณา กลับกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เรียนคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรจะเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

10. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

11. หลังจากที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์แล้วผู้สอนก็เสริมข้อมูลให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องและมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา

12. จากข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ติดอยู่บนกระดานและความรู้ที่ผู้เรียนได้จากการทำกิจกรรมมาทั้งหมดผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม (กลุ่มเดิม) ร่วมกันตัดสินใจว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่อง “ผลกระทบของเอดส์” ในภาพรวมอย่างไรและหากปัญหาเหล่านี้ยังไม่ได้รับการแก้ไขจะเกิดปัญหาอะไรขึ้นตามมาอีกจากปัญหาเหล่านี้

ชั้นที่5ชั้นปฏิบัติ

13.ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มสรุปใส่กระดาษกลุ่มละประมาณ 1 แผ่นแล้วนำเสนอหน้าชั้น

ชั้นที่6ชั้นประเมินผล

14.ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

15.ผู้สอนประเมินผลการคัดเลือกและจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

16.ผู้สอนประเมินผลการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

17.ผู้สอนประเมินผลคำตอบในกิจกรรมในชั้นที่ 5 ของผู้เรียนโดยการตรวจกระดาษคำตอบ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1. VDO สารคดีที่เกี่ยวกับคำสารภาพของผู้ที่ติดเชื้อ HIV ของวัดพระบาทน้ำพุ จังหวัดลพบุรี

2.กระดาษและปากกาจดบันทึกจำนวน 5 ชุดโดยแบ่งให้กลุ่มละ 1ชุด

3.กระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคมสิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ

4.กระดาษรายงานกลุ่มละ 1 แผ่น

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลขณะทำกิจกรรม

1.แบบสังเกตพฤติกรรม

2.แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

แผนการจัดกิจกรรมที่ 4 เรื่อง ข้อมูลด้านตนเอง

สาระสำคัญ

ผู้สอนนำเสนอทางเลือกในแก้ไขปัญหาโดยใช้วิธีการคิดเป็นในข้อมูลด้านตนเอง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนได้นำข้อมูลด้านตนเองมาเป็นทางเลือกใช้ในการแก้ปัญหาในเรื่องโรคเอดส์

เวลา 120 นาที

วิธีการสอน

1. ผู้สอนและผู้เรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาโดยผู้สอน ตั้งคำถาม เป็นประเด็นกว้างๆ แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนพิจารณาตนเองว่าตนเองมีข้อดี ข้อเสียอะไรบ้างที่สัมพันธ์กับเรื่องโรคเอดส์ เมื่อได้ข้อมูลแล้วผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่ามีประเด็นใดบ้างที่ผู้เรียนแต่ละคนตอบตรงกันหรือคล้ายคลึงกันบ้างผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันตัดประเด็นเหล่านี้ให้เหลือเพียงประเด็นเดียวแล้วให้นำไปรวมกับประเด็นอื่นๆ

ตัวอย่าง

การแก้ไขปัญหาเรื่องโรคเอดส์	
ข้อดีของเรา	ข้อเสียของเรา
1. เราไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	1. เรามีแฟนหลายคน

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนพิจารณาตนเองว่าทำไมเราถึงมีข้อดีและข้อเสียแบบนั้นโดยให้ผู้เรียนอภิปรายเป็นกลุ่มกลุ่มละ 6 คน

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีหรือทางเลือกในการแก้ไขปัญหา

4. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกข้อความที่ผู้เรียนสนทนา วิพากษ์วิจารณ์อย่างสั้นๆ ได้ใจความลงบนแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้

5. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียนแบบสรุป

6. ผู้สอนรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้สอนนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

7. ผู้สอนเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาษ

8. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เรียนคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

9. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

10. หลังจากที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์แล้วผู้สอนก็เสริมข้อมูลให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องและมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา

11. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันตัดสินใจว่าเราจะนำข้อดีของเรามาพัฒนาและข้อเสียของเรามาปรับปรุงแก้ไขอย่างไรเพื่อที่จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องโรคเอดส์โดยผู้สอนให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลที่ติดอยู่บนกระดาษทั้ง 3 แผ่นและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดเป็นแนวทาง

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ

12. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนนำข้อดีและข้อเสียของตนเอง นำมาพัฒนาหรือปรับปรุงใช้ในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ในรูปแบบของตารางเช่น

ตัวอย่าง

การแก้ไขปัญหาเรื่องโรคเอดส์			
ข้อดีของเรา		ข้อเสียของเรา	
ข้อดี	นำมาพัฒนา	ข้อเสีย	นำไปปรับปรุง
1. ตอนนี้เราไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	1. เราจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดตลอดไป	1. เรามีแฟนหลายคน	1. ต่อไปนี้เราจะรักเดียวใจเดียว

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล

13. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

14. ผู้สอนประเมินผลการคัดเลือกและจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

15.ผู้สอนประเมินผลการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

16.ผู้สอนประเมินผลคำตอบในกิจกรรมในขั้นที่ 5 ของผู้เรียนโดยการตรวจกระดาษคำตอบ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1.กระดาษและปากกาคำนวณที่กจำนวน 5 ชุดโดยแบ่งให้กลุ่มละ 1ชุด

2.กระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคมสิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ

3.กระดาษรายงานกลุ่มละ 1 แผ่น

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลขณะทำกิจกรรม

1.แบบสังเกตพฤติกรรม

2.แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

แผนการจัดกิจกรรมที่ 5 เรื่อง ข้อมูลด้านสังคมสิ่งแวดล้อม

สาระสำคัญ

ผู้สอนนำเสนอทางเลือกในแก้ไขปัญหาโดยใช้วิธีการคิดเป็นในข้อมูลด้านสังคมสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนได้นำข้อมูลด้านสังคมสิ่งแวดล้อมมาเป็นทางเลือกใช้ในการแก้ปัญหาในเรื่องโรคเอดส์

เวลา 180 นาที

วิธีการสอน

1. ผู้สอนและผู้เรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาโดยผู้สอน ตั้งคำถาม เป็นประเด็นกว้างๆ แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 10 คนโดยใช้วิธีการจับสลากหลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์ชุมชนของผู้เรียนว่า ชุมชนมีจุดดีและจุดด้อยอะไรบ้างโดยผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มเขียนเป็นรายชื่อ

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มร่วมกันพิจารณาผลงานของแต่ละกลุ่มว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้นและเห็นด้วยหรือไม่โดยผู้สอนให้ตัวแทนผู้เรียนบันทึกข้อความที่ทั้ง 3 กลุ่มเห็นสอดคล้องกันโดยเขียนเป็นรายชื่อ

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีหรือทางเลือกในการแก้ไขปัญหา

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 10 คน (กลุ่มเดิม) โดยผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณาประเด็นที่ผู้สอนกำหนดให้ดังต่อไปนี้โดยใช้วิธีการสำรวจชุมชนประมาณ 60 นาทีโดยใช้วิธีการสำรวจด้วยตนเองและใช้วิธีการสัมภาษณ์คนในชุมชน

3.1. ชุมชนของเรามีปัญหาอะไรบ้าง

3.2. ชุมชนของเรามีปัญหาเรื่องโรคเอดส์หรือไม่ อย่างไร

3.3. ปัญหาชุมชนของเราที่ได้กล่าวมาในข้อ 1 เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์หรือไม่อย่างไร

3.4. ถ้าชุมชนของเรามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์เราจะทำอย่างไร

4. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มกลุ่มละ 2 คนช่วยกันบันทึกสิ่งที่ผู้เรียนได้จากการวิธีการ

5. ผู้สอนรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้สอนนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

6. ผู้สอนเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

7. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เรียนคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรเกี่ยวข้องกับ หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

8. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

9. หลังจากที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์แล้วผู้สอนก็เสริมข้อมูลให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องและมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา

10. ผู้สอนให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกว่า “ปัญหาอะไรในชุมชนของเราที่จะนำชุมชนของเราไปสู่ภัยเฮดส์มากที่สุด” และผู้สอนให้ผู้เรียนทั้ง 30 คนร่วมกันพิจารณาว่าเราจะช่วยกันทำอย่างไรให้ชุมชนของเราพ้นภัยเฮดส์ ในขั้นตอนนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ติดอยู่บนกระดานและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดมาประกอบการตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ

11. โดยผู้สอนให้ตัวแทนผู้เรียนเขียนเป็นรายชื่อพร้อมทั้งเขียนอธิบายรายละเอียดแล้วให้ตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล

12. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

13. ผู้สอนประเมินผลการคัดเลือกและจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนโดยการให้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

14. ผู้สอนประเมินผลการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

15. ผู้สอนประเมินผลคำตอบในกิจกรรมในชั้นที่ 5 ของผู้เรียนโดยการตรวจกระดาษคำตอบ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1. กระดาษและปากกาคัดบันทึกจำนวน 5 ชุดโดยแบ่งให้กลุ่มละ 1 ชุด
2. กระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคมสิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ
3. กระดาษรายงานกลุ่มละ 1 แผ่น
4. สมุดจดบันทึก 3 เล่ม

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลขณะทำกิจกรรม

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

แผนการจัดกิจกรรมที่ 6 เรื่อง ข้อมูลด้านวิชาการ

สาระสำคัญ

ผู้สอนนำเสนอทางเลือกในแก้ไขปัญหาโดยใช้วิธีการคิดเป็นในข้อมูลด้านวิชาการ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนได้นำข้อมูลด้านวิชาการมาเป็นทางเลือกใช้ในการแก้ปัญหาในเรื่องโรคเอดส์

เวลา 120 นาที

วิธีการสอน

1. ผู้สอนและผู้เรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาโดยผู้สอน ตั้งคำถาม เป็นประเด็นกว้างๆ แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

2. ผู้สอนนำเสนอสิ่งของ 3 ชิ้นซึ่งสามารถใช้ได้จริงประกอบด้วย

2.1. เอกสารเรื่อง "รู้จักเอดส์ก่อนที่จะสายไป"

2.2. ตัวอย่างถุงยางอนามัย

2.3. ภาพพลิกละครเรื่อง "รักเธอคนเดียว"

3. นำเสนอสิ่งของ 3 กลุ่มที่ผู้สอนได้สมมติขึ้นมาโดยเขียนลงบนแผ่นกระดาษจริง ประกอบด้วย

3.1. กระดาษแข็งและ ปากกาเมจิก

3.2. ที่บันทึกเสียงและ เทปปล่าว 1 ตลับ

3.3. กล้องถ่าย VDO

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 10 คนโดยใช้วิธีการจับสลาก หลังจากนั้นผู้สอนจึงแจกสิ่งของทั้ง 3 สิ่งคือ เอกสารเรื่อง "รู้จักเอดส์ก่อนที่จะสายไป" / ตัวอย่างถุงยางอนามัย / ภาพพลิกละครเรื่อง "รักเธอคนเดียว" ให้ทั้ง 3 กลุ่มกลุ่มละ 1 ชิ้น

5. หลังจากนั้นผู้สอนจึงให้ตัวแทนกลุ่มกลุ่มละ 1 คนออกมาเลือกกระดาษทั้ง 3 แผ่นที่ผู้สอนได้เขียนชื่อนำเสนอสิ่งของ 3 กลุ่มที่ผู้สอนได้สมมติขึ้นมาโดยที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มไม่ทราบว่าจะได้สิ่งของกลุ่มใด

6. หลังจากที่ได้เลือกสิ่งของจนครบแล้วผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันคิดว่าสิ่งของที่กลุ่มตนเองได้รับมาทั้งหมดสามารถนำไปใช้อะไรได้บ้างโดยผู้สอนให้ตัวแทนผู้เรียนเขียนเป็นรายชื่อพร้อมทั้งอธิบาย

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีหรือทางเลือกในการแก้ไขปัญหา

7. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดว่า ถ้าผู้สอนให้ผู้เรียนใช้สิ่งของที่แต่ละกลุ่มได้รับนำมาพิจารณากับข้อความที่ว่า “เจดส์อันตราย” ผู้เรียนสามารถใช้สิ่งของที่ตนเองได้รับนำมาใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวกับข้อความดังกล่าวได้อย่างไรบ้าง

8. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกข้อความที่ผู้เรียนสนทนา วิพากษ์วิจารณ์อย่างสั้นๆ ได้ใจความลงบนแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้

9. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียนแบบสรุป

10. ผู้สอนรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้สอนนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

11. ผู้สอนเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

12. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณา กลับกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เรียนคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรจะเกี่ยวข้องกับ หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

13. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

14. หลังจากที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์แล้วผู้สอนก็เสริมข้อมูลให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องและมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา

15. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันตัดสินใจว่าผู้เรียนสามารถใช้สิ่งของที่ตนเองได้รับนำมาใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวกับข้อความดังกล่าวได้อย่างไรบ้างโดยผู้สอนให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ติดอยู่บนกระดานและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดมาประกอบการตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ

16.หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมารายงานหน้าชั้นเรียนแล้วให้ผู้เรียนทั้งหมด 30 คนร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ว่าเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล

17. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

18. ผู้สอนประเมินผลการคัดเลือกและจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

19. ผู้สอนประเมินผลการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

20. ผู้สอนประเมินผลคำตอบในกิจกรรมในขั้นที่ 5 ของผู้เรียนโดยการตรวจกระดาษคำตอบ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1. กระดาษและปากกาจกฉบับที่กจำนวน 5 ชุดโดยแบ่งให้กลุ่มละ 1 ชุด

2. สิ่งของ 3 ชิ้นซึ่งสามารถใช้ได้จริงประกอบด้วย

2.1. เอกสารเรื่อง "รู้จักเอดส์ก่อนที่จะหายไป"

2.2. ตัวอย่างถุงยางอนามัย

2.3. ภาพพลิกละครเรื่อง "รักเธอคนเดียว"

3. สิ่งของ 3 กลุ่มที่ผู้สอนได้สมมติขึ้นมาโดยเขียนลงบนแผ่นกระดาษจริงประกอบด้วย

3.1. กระดาษแข็งและ ปากกามจก

3.2. ที่บันทึกเสียงและ เทปปล่าว 1 ตลับ

3.3. กล้องถ่าย VDO

4. กระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม
สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ

5. กระดาษรายงานกลุ่มละ 1 แผ่น

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลขณะทำกิจกรรม

1. แบบสังเกตพฤติกรรม

2. แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

แผนการจัดกิจกรรมที่ 7 เรื่อง การป้องกันเอดส์ 1

สาระสำคัญ

ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม กล่าวคือ ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของบุคคลนั้น และในทำนองเดียวกันพฤติกรรมก็เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของบุคคลนั้นเช่นกัน แม้ว่าการศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยมและพฤติกรรมจะต้องอาศัย ตัวแปรหรือปัจจัยอื่น เช่น การศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม เข้ามาเกี่ยวข้องก็ตาม แต่เป็นที่ยอมรับกันว่าการศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมช่วยให้สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้ และการศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมก็สามารถทำได้โดยการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลนั้นเช่นกัน ดังนั้นการเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพื่อป้องกันและลดการแพร่กระจายของ เชื้อไวรัสเอชไอวี และโรคเอดส์ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น จึงจำเป็นต้องศึกษา ปรับเปลี่ยน และเสริมสร้างทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยเสี่ยงในการติดเชื้อไวรัสเอชไอวีให้ถูกต้องเหมาะสมและเอื้อต่อการเสริมสร้างพฤติกรรม ที่พึงประสงค์

วัตถุประสงค์

- 1.เสนอตัวอย่างการวางตัวที่เหมาะสมกับเพศเดียวกัน และเพศตรงข้ามได้
- 2.ยกตัวอย่างค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทยได้
- 3.ประเมินและเลือกค่านิยมทางเพศได้ถูกต้อง

เวลา 120 นาที

วิธีการสอน

1.ผู้สอนและผู้เรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาโดยผู้สอน ตั้งคำถาม เป็นประเด็นกว้างๆ แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

2.ผู้สอนให้ผู้เรียนชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง Once upon a boy

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา

3.จากการ์ตูนเรื่อง Once upon a boy ผู้เรียนเห็นอะไรบ้างโดยผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

4.ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่มกลุ่มละ 6 คนผู้สอนให้ผู้เรียนคิดว่าอะไรที่เป็นพฤติกรรมที่ดี และ พฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กผู้ชายในการ์ตูน

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนคิดว่าพฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กชายในการ์ตูนจะนำไปสู่ปัญหาสังคมอะไรบ้างและนำไปสู่ปัญหาโรคเอดส์ได้อย่างไร

6. ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้น

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา

7. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันหาแนวทางที่เหมาะสมในการหลีกเลี่ยงและป้องกันพฤติกรรมที่นำไปสู่ต่อการเสี่ยงเอดส์

8. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดว่า ถ้าผู้สอนให้ผู้เรียนใช้สิ่งของที่แต่ละกลุ่มได้รับนำมาพิจารณากับข้อความที่ว่า "เอดส์อันตราย" ผู้เรียนสามารถใช้สิ่งของที่ได้รับนำมาใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวกับข้อความดังกล่าวได้อย่างไรบ้าง

9. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกข้อความที่ผู้เรียนสนทนา วิพากษ์วิจารณ์อย่างสั้นๆ ได้ใจความลงบนแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้

10. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียนแบบสรุป

11. ผู้สอนรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้สอนนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

12. ผู้สอนเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาษ

13. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เรียนคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า "ควรจะเกี่ยวข้องกับหัวข้อหรือเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่" แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวข้อที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

14. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความใดถูกต้อง ตรงกับหัวข้อหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

15. หลังจากผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์แล้วผู้สอนก็เสริมข้อมูลให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องและมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา

16. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม 5 กลุ่มกลุ่มละ 6 คน ผู้สอนให้ผู้เรียนตัดสินใจว่า " ปัญหาเหล่านี้ควรจะได้รับบริการแก้ไขอย่างไร" โดยผู้สอนให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ติดอยู่บนกระดานและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดที่ได้มาจากการทำกิจกรรม และความรู้ที่มีอยู่มาประกอบการตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ

17. โดยให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มเขียนเป็นข้อๆ ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล

18. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

19. ผู้สอนประเมินผลการคัดเลือกและจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

20. ผู้สอนประเมินผลการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

21. ผู้สอนประเมินผลคำตอบในกิจกรรมในขั้นที่ 5 ของผู้เรียนโดยการตรวจกระดาษคำตอบ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1. กระดาษและปากก่าจดบันทึกจำนวน 5 ชุด โดยแบ่งให้กลุ่มละ 1 ชุด

2. กระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคมสิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ

3. กระดาษรายงานกลุ่มละ 1 แผ่น

4. ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง Once upon a boy

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลขณะทำกิจกรรม

1. แบบสังเกตพฤติกรรม

2. แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

แผนการจัดกิจกรรมที่ 8 เรื่อง การป้องกันเอดส์ 2

สาระสำคัญ

แนวทางการปฏิบัติตนของผู้ที่ยังไม่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนให้ไม่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวีได้

เวลา 120 นาที

วิธีการสอน

1. ผู้สอนและผู้เรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาโดยผู้สอน ตั้งคำถาม เป็นประเด็นกว้างๆ แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

2. ผู้สอนนำเสนอ ภาพยนตร์สั้นเรื่อง "Sorry It's Sold out "

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา

3. หลังจากผู้เรียนชมภาพยนตร์สั้นแล้วผู้เรียนมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับตัวละครชายและหญิงในเรื่อง

4. ผู้เรียนคิดว่าตัวละครชายเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV หรือไม่โดยผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 6 คนให้ร่วมกันระดมความคิดและส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา

5. เมื่อทุกกลุ่มรายงานหน้าชั้นเรียนเสร็จสิ้นแล้วผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่กลุ่มละ 15 คนโดยผู้สอนจะให้มีการจัดกิจกรรมการโต้วาทีในประเด็นที่ว่า "ชายหรือหญิงมีโอกาสติดเชื้อ HIV มากกว่ากัน" โดยที่ผู้สอนมีเอกสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ในด้านต่างๆ ให้ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มศึกษาประมาณกลุ่มละ 20 นาที

6. เมื่อทั้ง 2 กลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันระดมความคิดเสร็จสิ้นแล้วผู้สอนจึงให้ผู้เรียนคัดเลือกตัวแทนกลุ่มละ 5 คนเพื่อออกมาโต้วาทีและให้ตัวแทนกลุ่มทั้ง 2 กลุ่มบันทึกสิ่งที่โต้วาทีแบบย่อๆ

7. หลังจากเสร็จสิ้นการโต้วาทีแล้วผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 6 คน (กลุ่มเดิม) และให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันหาแนวทางที่เหมาะสมในการหลีกเลี่ยงและป้องกันพฤติกรรมที่นำไปสู่ต่อการเสี่ยงเอดส์โดยผู้สอนให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลที่ได้จากการโต้วาทีและจากการอภิปรายในขั้นตอนที่ 2 เป็นแนวทางโดยผู้สอนชี้แจงให้ผู้เรียนทราบว่าให้ร่วมกันอภิปรายตามความเข้าใจของผู้เรียน

8. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกข้อความที่ผู้เรียนสนทนา วิพากษ์วิจารณ์อย่างสั้นๆ ได้ใจความลงบนแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้

9. ผู้สอนรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้สอนนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

10. ผู้สอนเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

11. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เรียนคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรจะเกี่ยวข้องกับ หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

12. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

13. หลังจากที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์แล้วผู้สอนก็เสริมข้อมูลให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องและมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา

14. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม (กลุ่มเดิม) ช่วยกันสรุปตัดสินใจว่า “เราจะต้องปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อที่จะไม่ติดเชื้อ HIV” โดยผู้สอนให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลที่ติดบนกระดาษทั้ง 3 แผ่นและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดที่ได้มาจากการทำกิจกรรม และความรู้ที่มีอยู่เป็นแนวทางในการสรุปตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ

15. ผู้สอนให้ผู้เรียนส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอสิ่งที่สรุปหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล

16. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

17. ผู้สอนประเมินผลการคัดเลือกและจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

18.ผู้สอนประเมินผลการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

19.ผู้สอนประเมินผลคำตอบในกิจกรรมในขั้นที่ 5 ของผู้เรียนโดยการตรวจกระดาษคำตอบ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1.กระดาษและปากกาจดบันทึกจำนวน 5 ชุดโดยแบ่งให้กลุ่มละ 1ชุด

2.กระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคมสิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ

3.กระดาษรายงานกลุ่มละ 1 แผ่น

4.ภาพยนตร์สั้นเรื่อง "Sorry It's Sold out "

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลขณะทำกิจกรรม

1.แบบสังเกตพฤติกรรม

2.แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

แผนการจัดกิจกรรมที่ 9 เรื่อง การป้องกันเอดส์ 3

สาระสำคัญ

แนวทางการปฏิบัติตนของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนให้เมื่อติดเชื้อไวรัสเอชไอวีได้

เวลา 120 นาที

วิธีการสอน

1. ผู้สอนและผู้เรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาโดยผู้สอน ตั้งคำถาม เป็นประเด็นกว้างๆ แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

2. ผู้สอนนำเสนอบทภาพยนตร์สั้นเรื่อง "หนึ่งวันของชีวิต"

3. หลังจากที่ผู้เรียนชมภาพยนตร์สั้นเสร็จสิ้นแล้วผู้สอนนำข้อความที่ว่า " จากการสำรวจพบว่าผู้ที่ติดเชื้อไวรัส HIV และผู้ที่เป็นโรคเอดส์มีทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ"

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา

4. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 5-6 คน แล้วให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อความดังกล่าวในประเด็นต่อไปนี้ "ทำไมผู้ที่ติดเชื้อไวรัส HIV และผู้ที่เป็นโรคเอดส์จึงมีทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ" โดยให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มเขียนเป็นข้อๆ

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดว่า "ถ้าเราติดเชื้อ HIV เราจะทำอย่างไร"

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา

6. ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มช่วยกันบันทึกข้อความที่ผู้เรียนสนทนา วิพากษ์วิจารณ์อย่างสั้นๆ ได้ใจความลงบนแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้

7. ผู้สอนรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้สอนนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

8. ผู้สอนเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

9.หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้ว นั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เรียนคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ ว่า “ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึก ข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

10.หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษ ทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวข้อเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่น หรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

11.หลังจากที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์แล้วผู้สอนก็เสริมข้อมูลให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้อง และมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา

12.ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม (กลุ่มเดิม) แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและตัดสินใจว่า “เราจะปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อติดเชื้อไวรัส HIV” โดยผู้สอนให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ติดอยู่บนกระดาษทั้ง 3 แผ่นและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดที่ได้มาจากการทำกิจกรรม และความรู้ที่มีอยู่มาเป็นแนวทางในการตัดสินใจและให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มเขียนเป็นข้อๆแล้วออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ

13.ผู้สอนให้ผู้เรียนคิดคำขวัญที่เกี่ยวกับ “คนที่ติดเชื้อ HIV ควรจะปฏิบัติตนอย่างไร” คนละ 1 คำขวัญแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนออกมานำเสนอพร้อมทั้งให้เหตุผลว่าทำไมถึงเป็นคำขวัญนี้คนละประมาณ 1 นาที

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล

14.ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

15.ผู้สอนประเมินผลการคัดเลือกและจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

16.ผู้สอนประเมินผลการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

17.ผู้สอนประเมินผลคำตอบในกิจกรรมในขั้นที่ 5 ของผู้เรียนโดยการตรวจกระดาษคำตอบ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1.กระดาษและปากกาจดบันทึกจำนวน 5 ชุดโดยแบ่งให้กลุ่มละ 1ชุด

2.กระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม
สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ

3.กระดาษรายงานกลุ่มละ 1 แผ่น

4.ภาพยนตร์สั้นเรื่อง ภาพยนตร์สั้นเรื่อง "หนึ่งวันของชีวิต"

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลขณะทำกิจกรรม

1.แบบสังเกตพฤติกรรม

2.แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

แผนการจัดกิจกรรมที่ 10 เรื่อง การเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อ HIV

สาระสำคัญ

แนวทางการปฏิบัติตนของผู้ใกล้ชิดบุคคลที่ติดเชื้อไวรัส HIV

วัตถุประสงค์

1. แสดงความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ ผู้ที่ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์
2. บอกการกระทำที่แสดงถึงการปฏิบัติตนอย่างมีมนุษยธรรมต่อผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ได้
3. บอกวิธีการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ได้
4. ปฏิบัติตนในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์ได้

เวลา 120 นาที

วิธีการสอน

1. ผู้สอนและผู้เรียนทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาโดยผู้สอน ตั้งคำถาม เป็นประเด็นกว้างๆ แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

2. ผู้สอนนำเสนอสารคดีสั้นเรื่อง "รักที่เราเลือกได้"

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา

3. หลังจากที่ผู้สอนให้ผู้เรียนชมภาพยนตร์สั้นเสร็จสิ้นแล้วผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันคิดว่า จากภาพยนตร์ที่ผู้เรียนได้ชมไปผู้เรียนรู้สึกอย่างไรบ้าง โดยให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มจดบันทึกแบบย่อ

4. ผู้สอนให้ผู้เรียนทั้งหมด 30 คนร่วมกันแสดงละครสั้นเรื่อง "คนเป็นเอดส์น่ารังเกียจหรือน่าสงสารมากกว่ากัน" โดยผู้สอนได้เขียนบทละครได้แสดงเพียงครึ่งเรื่องพอสังเขปดังนี้

บทละครสั้นเรื่อง คนเป็นเอดส์น่ารังเกียจหรือน่าสงสารมากกว่ากัน

ตัวละคร

1. เต๋นชัย 2. พ่อ 3. แม่ 4. น้องชาย 5. ชัชวิทย์ 6. ปราบดา 7. คุณหมอ 8. นักข่าวสายบันเทิง และนักแสดงอื่นๆ ดังนี้ 9. นักข่าว 5 คน 10. เพื่อนบ้านและญาติ 6 คน 11. แฟนเพลง 6 คน 12. เพื่อนๆ 5 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน

จากที่ 1 เคนชัยเป็นเด็กหนุ่มคนหนึ่งมีบ้านเกิดอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่โดยเคนชัยได้อาศัยอยู่กับ พ่อแม่และน้องชายของเขาครอบครัวของเคนชัยเป็นครอบครัวที่ค่อนข้างมีปัญหาเพราะพ่อและแม่ของเขามักจะทะเลาะกันเป็นประจำ

จากที่ 2 ในเวลาต่อมาเคนชัยได้เข้ามาเรียนหนังสือในกรุงเทพมหานครเคนชัยก็ได้พบกับ ชัชวีย์ ซึ่งเป็นแวมมอหารวัยรุ่นหน้าตาดีไปเป็นนักร้องนักแสดงและทำงานในวงการบันเทิง

จากที่ 3 เคนชัยได้เข้าสู่วงการบันเทิงด้วยการเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของประชาชนมากมาย

จากที่ 4 อยู่มาวันหนึ่งเคนชัยได้พบกับ ปราบดา ซึ่งเป็นเพื่อนเก่าของเคนชัยสมัยเรียนอยู่ที่เชียงใหม่ ปราบดาเป็นคนที่ติดยาเสพติด ชอบเที่ยวกลางคืน และยังชักชวนเคนชัยให้ทำตามเขาด้วยและเคนชัยก็หลงเชื่อปราบดา

จากที่ 5 หลายเดือนต่อมาเคนชัยรู้สึกว่ามันไม่ค่อยสบายเป็นไข้เรื้อรังไม่หายสักทีเคนชัยจึงไปพบกับคุณหมอที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง คุณหมอได้วินิจฉัยโรคแล้วจึงบอกกับเคนชัยว่า เขาติดเชื้อ HIV เคนชัยเสียใจมากและเขาก็ไม่กล้าที่จะบอกเรื่องนี้กับใคร

จากที่ 6 แต่ความลับของเคนชัยก็ปิดไว้ไม่มีผิดเมื่อเคนชัยต้องมาพบคุณหมอเป็นประจำทุกเดือนจึงมีนักข่าวสายบันเทิงคนหนึ่งมาพบเคนชัยที่โรงพยาบาลและเขาก็ได้ทราบเรื่องราวของเคนชัยทั้งหมดและนักข่าวคนนั้นก็ได้นำข่าวการติดเชื้อ HIV ไปเผยแพร่ตามสื่อต่างๆ

5.หลังจากที่ผู้เรียนแสดงจบแล้วครูเรื่องผู้สอนให้ผู้เรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปราย สรุปว่าควรให้ความสงสารเห็นใจมากกว่าน่ารังเกียจ

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีหรือทางเลือกในการแก้ไขปัญหา

6. ผู้สอนให้ตัวแทนผู้เรียนบันทึกข้อความที่ผู้เรียนสนทนา วิพากษ์วิจารณ์อย่างสั้นๆได้ใจความลงบนแผ่นกระดาษที่เตรียมไว้

7.ผู้สอนรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้สอนนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

8.ผู้สอนเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาษ

9.หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เรียนคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ ว่า

“ควรจะมีข้อหรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

10. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

11. หลังจากที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์แล้วผู้สอนก็เสริมข้อมูลให้กับผู้เรียนเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และข้อมูลที่ถูกต้องและมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา

12. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมกันตัดสินใจว่า ควรที่จะแสดงความรู้สึก และปฏิบัติต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีอย่างไรโดยผู้สอนให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ติดอยู่บนกระดาษทั้ง 3 แผ่นและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดที่ได้มาจากการทำกิจกรรม และความรู้ที่มีอยู่มาเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ

13. หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนที่เหลืออีก 22 คนจับสลากบทละครที่ตนเองจะได้รับโดยมีตัวละครที่เหลือดังนี้ นักข่าว 5 คน เพื่อนบ้านและญาติๆ 6 คน แฟนเพลง 6 คน เพื่อนๆ ของเด่นชัย 5 คน โดยผู้สอนให้ผู้ที่ได้รับบทบาทดังกล่าวร่วมกันพิจารณาในบทบาทของตนเองว่า “เราควรที่จะรังเกียจหรือสงสารเด่นชัยมากกว่ากัน” หลังจากนั้นผู้สอนให้ผู้เรียนที่ได้รับบทบาทต่างๆ แสดงละครสั้นครั้งหลังเรื่อง “คนเป็นเอชไอวีรังเกียจหรือน่าสงสารมากกว่ากัน” ในบทบาทที่ตนเองได้รับต่อจนจบโดยที่ผู้สอนไม่มีบทละครครั้งหลังให้

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล

14. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมขณะเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

15. ผู้สอนประเมินผลการคัดเลือกและจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้านของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

16. ผู้สอนประเมินผลการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

17. ผู้สอนประเมินผลคำตอบในกิจกรรมในขั้นที่ 5 ของผู้เรียนโดยการตรวจกระดาษคำตอบ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำกิจกรรม

1. กระดาษและปากกาจดบันทึกจำนวน 5 ชุดโดยแบ่งให้กลุ่มละ 1 ชุด

2.กระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม
สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ

3.กระดาษรายงานกลุ่มละ 1 แผ่น

4.บทละครสั้นเรื่อง คนเป็นเอดส์น่ารังเกียจหรือน่าสงสารมากกว่ากัน
เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลขณะทำกิจกรรม

1.แบบสังเกตพฤติกรรม

2.แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทำเครื่องหมาย X (กากบาท) ทับอักษรหน้าข้อที่เห็นว่าถูกต้อง

1. โรคเอดส์หมายถึงอะไร
 - ก. โรคของคนที่สำคัญทางเพศ
 - ข. โรคที่เป็นแล้วจะเสียชีวิตทันที
 - ค. โรคที่ไม่สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้
 - ง. โรคที่ทำให้ภูมิคุ้มกันของร่างกายเสื่อมลงหรือบกพร่อง
2. โรคเอดส์เกิดจากเชื้อโรคนิดใด
 - ก. เชื้อไวรัส
 - ข. เชื้อปรสิต
 - ค. เชื้อโปรโตซัว
 - ง. เชื้อแบคทีเรีย
3. ถ้าเชื้อโรคเอดส์เข้าสู่ร่างกายแล้วจะไปทำลายเซลล์ส่วนใดของร่างกาย
 - ก. เซลล์ผิวหนัง
 - ข. เซลล์เม็ดเลือดแดง
 - ค. เซลล์เม็ดเลือดขาว
 - ง. เซลล์กระดูกสันหลัง
4. สาเหตุใดนำไปสู่การติดเชื้อเอดส์ได้มากที่สุด
 - ก. การเจาะหู การรักร่วมเพศ การติดยาบ้า
 - ข. การตัดผม การทำเล็บ การใช้เสื้อผ้าร่วมกัน
 - ค. การโกนหนวดด้วยใบมีดเดียวกัน การสักยันต์ การร่วมเพศ
 - ง. ดื่มน้ำแก้วเดียวกัน รับประทานอาหารด้วยกัน อยู่ในบ้านหลังเดียวกัน
5. หลังจากมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ สามารถ ตรวจหาเชื้อเอดส์ได้ในช่วงเวลาใด
 - ก. สามารถตรวจหาได้ทันที
 - ข. หลังจากรับเชื้อประมาณ 2-3 วัน
 - ค. หลังจากรับเชื้อประมาณ 2-3 สัปดาห์
 - ง. หลังจากรับเชื้อประมาณ 2-3 เดือน
6. ปัจจุบันพบว่าบุคคลกลุ่มใดที่มีภาวะเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มากที่สุด
 - ก. ผู้ที่ติดยาเสพติด
 - ข. ผู้ที่สำคัญทางเพศ

- ค. แพทย์และพยาบาล
- ง. ผู้ที่ไปบริจาคเลือดบ่อยๆ
7. ตัวละครในข้อใดมีโอกาสปลอดภัยจากภาวะเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์
- ก. โฉ่จับมือกับผู้ติดเชื้อโรคเอดส์
- ข. อำเจาะหูที่ร้านเสริมสวย
- ค. อุ้มรวมเพศโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย
- ง. อันมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
8. โรคเอดส์ติดต่อจากผู้หนึ่งไปยังอีกผู้หนึ่งในทางใดบ้าง
- ก. เลือด น้ำลาย เหงื่อ
- ข. เลือด เสมหะ น้ำลาย
- ค. เลือด เหงื่อ น้ำอสุจิ
- ง. เลือด น้ำอสุจิ น้ำเมือกในช่องคลอด
9. พฤติกรรมที่พบว่ามียัตราเสี่ยงในการติดเชื้อโรคเอดส์น้อยที่สุด
- ก. เพศสัมพันธ์
- ข. การรับเลือด
- ค. การฉีดยาเสพติด
- ง. การติดเชื้อจากมารดา
10. ผู้ป่วยเอดส์ขั้นสุดท้ายจะมีจำนวน CD 4 ในเม็ดเลือดเท่าใด
- ก. 1-50
- ข. 100-500
- ค. 1,000-1,500
- ง. 10,000- 15,000
11. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
- ก. เชื้อโรคเอดส์ถูกทำลายได้โดยน้ำเปล่า
- ข. เชื้อโรคเอดส์ถูกทำลายได้โดยแอลกอฮอล์
- ค. เชื้อโรคเอดส์ถูกทำลายได้โดยความร้อนสูง
- ง. เชื้อโรคเอดส์ถูกทำลายได้โดยน้ำผสมซัฟฟอก
12. วิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันโรคเอดส์ คือ
- ก. ฉีดวัคซีน
- ข. งดการสำส่อนทางเพศ

- ค. ตรวจเลือดทุกๆ 1 เดือน
- ง. ไม่ใกล้ชิดกับผู้ติดเชื้อโรคเอดส์
13. พฤติกรรมใดที่จะช่วยยืดอายุให้แก่ผู้ป่วยโรคเอดส์
- ก. รับประทานยาฆ่าเชื้อโรค
- ข. รับประทานวิตามินบำรุงร่างกาย
- ค. รักษาสุขภาพให้สมบูรณ์ แข็งแรง
- ง. ทำจิตใจให้เบิกบาน และรักษาสุขภาพกายให้แข็งแรง
14. สาเหตุใดที่ทำให้ผู้ป่วยโรคเอดส์ถึงแก่ชีวิต
- ก. อัมพาต
- ข. เชื้อไวรัส HIV
- ค. ระบบหัวใจล้มเหลว
- ง. เป็นโรคติดเชื้อฉวยโอกาส
15. ท่านจะช่วยควบคุมการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ได้อย่างไร
- ก. ไม่คบหาผู้ติดเชื้อโรคเอดส์
- ข. รณรงค์ต่อต้านการขายการทางเพศ
- ค. บริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์
- ง. บอกเล่าข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ต่อผู้อื่น
16. การถ่ายเลือดในตัวอย่างแล้วเปลี่ยนเลือดใหม่จะหายจากโรคเอดส์ได้หรือไม่
- ก. ได้ ถ้าถ่ายเลือดหลายๆ ครั้ง
- ข. ได้ เพราะเชื้อโรคเอดส์อาศัยอยู่ในเลือด
- ค. ไม่ได้ เพราะเราไม่สามารถถ่ายเลือดทั้งหมดได้
- ง. ไม่ได้ เพราะเชื้อโรคเอดส์ยังแทรกซึมอยู่ตามเนื้อเยื่อต่าง ๆ ทั่วร่างกาย
17. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์
- ก. เชื้อโรคเอดส์สามารถอาศัยหรือทำให้เกิดโรคได้ในคน
- ข. เชื้อโรคเอดส์ทนต่อความร้อนได้แต่ทนต่อความเป็นเย็นได้
- ค. เชื้อโรคเอดส์สามารถอาศัยหรือทำให้เกิดโรคได้ทั้งในคนและในสัตว์ทุกประเภท
- ง. เชื้อโรคเอดส์เมื่อออกจากร่างกายคนจะไม่สามารถทนต่อสภาพแวดล้อมภายนอกได้มากนัก
18. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ายังไม่สามารถนำเชื้อโรคเอดส์มาสู่คนได้
- ก. เพราะเมื่อยุ่งกัผู้ที่มีเชื้อโรคเอดส์ยุ่งก็จะตายในไม่ช้า
- ข. เชื้อโรคเอดส์ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในยุ่งได้เป็นเวลานาน

ค. ปากยุงที่กัดคนมักจะไม่มียุงติดอยู่หรือมีก็น้อยมาก

ง. ถ้ายุงนำเชื้อโรคเอดส์ได้ คนที่ไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงจะต้องติดเชื้อ โรคเอดส์เพราะสาเหตุยุงกัด แต่ความจริงผู้ติดเชื้อโรคเอดส์คือผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทั้งสิ้น

19. เชื้อเอดส์มีกลไกในการทำให้ภูมิคุ้มกันของร่างกายบกพร่องได้ ยกเว้นข้อใด

ก. ทำลายเซลล์เม็ดเลือดขาว

ข. ส่งสารพิษไปทำลายเซลล์ข้างเคียงได้

ค. เข้าไปอยู่ได้ในเซลล์ทุกเซลล์ของร่างกาย

ง. ทำลายเซลล์ไขกระดูกซึ่งเป็นตัวสร้างเม็ดเลือดขาว

20. ใครปฏิบัติถูกต้องที่สุด

ก. พุ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจึงมั่นใจว่าเขาไม่มีทางติดเชื้อโรคเอดส์จากเพื่อนสาวคนนี้

ข. พุ่มมีพฤติกรรมเสี่ยงจึงไปตรวจเลือดหาเชื้อโรคเอดส์ แต่ผลเป็นลบเขาจึงมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ต้อง ป้องกันก็ได้

ค. พุ่มไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงหลังการบริจาคเลือดทาง โรงพยาบาลแจ้งว่าผลเลือดเป็นบวก เขาเสียใจ และกลัวการเป็นโรคเอดส์อย่างมาก

ง. พุ่มสงสัยว่าจะติดเชื้อโรคเอดส์ก่อนการตรวจเลือดสามเดือน เมื่อตรวจแล้วปรากฏว่าผลเป็นลบ แสดงว่าขณะนี้เขาไม่ได้ติดเชื้อโรคเอดส์แน่นอน

แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

คำชี้แจง แบบสอบถามในตอนี่ 4 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกาปฏิบัติตนของ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ ศึกษาพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอชไอวีของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ให้ผู้ เข้าร่วมกิจกรรมทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่กำหนดท้ายข้อความพฤติกรรมที่ตรงกับการ ปฏิบัติของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโดยมีเกณฑ์ดังนี้

ทำเป็นประจำ หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำทุกครั้ง

ทำบ่อยครั้ง หมายถึง ปฏิบัติหลายครั้งแต่ไม่ได้ปฏิบัติเป็นประจำ

ทำบ้างไม่ทำบ้าง หมายถึง ปฏิบัติครั้งละเท่ากัน

ทำนานครั้ง หมายถึง เคยปฏิบัติแต่น้อยครั้งมาก

ไม่เคยทำเลย หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลย

ตัวอย่าง

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		ทำเป็น ประจำ	ทำ บ่อยครั้ง	ทำนาน ครั้ง	ไม่เคย ทำเลย	ทำบ้าง ไม่ทำ บ้าง	
0	ใช้ถุงยาง อนามัยในการ ร่วมเพศ	()

จากตัวอย่าง ตอบ ทำเป็นประจำ แสดงว่านักเรียนใช้ถุงยางอนามัยในการร่วมเพศเป็นประจำทุก
ครั้ง

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		ทำเป็นประจำ	ทำบ่อยครั้ง	ทำนานครั้ง	ไม่เคยทำเลย	ทำบ้างไม่ทำบ้าง	
1	มีเพศสัมพันธ์ กับเพศเดียวกัน						()
2	มีเพศสัมพันธ์ กับต่างเพศ						
3	มีเพศสัมพันธ์ กับผู้ติดยาเสพติด ติดชนิดฉีดยา						
4	มีเพศสัมพันธ์ กับผู้ขาย บริการทางเพศ						
5	มีเพศสัมพันธ์ กับบุคคล มากกว่า1คน						
6	ใช้ที่ตัดเล็บ ร่วมกับผู้อื่น						
7	ใช้บริการเจาะ หูตาม ห้างสรรพสินค้า						
8	ใช้แปรงสีฟัน ร่วมกับผู้อื่น						
9	ใช้ใบมีดโกน ร่วมกับผู้อื่น						
10	ใช้บริการตัดผม ตามร้านเสริมสวย						
11	ใช้บริการแต่ง เล็บตามร้าน เสริมสวย						

12	ให้บริการ ฝังเข็มในการ รักษาโรค						
13	สักตามผิวหนัง ของร่างกาย						
14	สักตามผิวหนัง ของร่างกาย						
15	รับบริการทำ ฟันกับผู้ที่ไม่มี ใบประกอบโรค ศิลป์						
16	เสพยาเสพติด ชนิดฉีดเข้า เส้น.....						
17	เสพยาเสพติด ชนิดฉีดเข้าเส้น โดยใช้เข็ม ร่วมกับผู้อื่น.....						
18	คบเพื่อนสนิท ติดยาเสพติด ชนิดฉีดเข้าเส้น						
19	บุคคลใน ครอบครัวมีการ ใช้ยาเสพติด ชนิดฉีดเข้าเส้น						
20	ติดชนิดฉีดเข้า เส้นขณะมี เพศสัมพันธ์ไม่ สวมถุงยาง อนามัย						

แบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

คำชี้แจง

1. เนื้อเรื่องในแบบวัดที่ผู้เรียนจะทำต่อไปนี้เป็นข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเรา โดยตัวของผู้เรียนเองร่วมอยู่ในเหตุการณ์นั้น ๆ ด้วย ให้ผู้เรียนเลือกหาเหตุผลมาประกอบการตัดสินใจ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้สำเร็จและประสบผลด้วยดี

2. คำตอบในแบบวัดนี้ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด คำตอบจะแตกต่างกันตามเหตุผลของผู้เรียนแต่ละคน

3. วิธีทำ

3.1 อ่านเนื้อเรื่อง โดยคิดว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเราจริง ๆ

3.2 อ่านข้อความที่เป็นตัวเลือกท้ายเรื่องทั้ง 6 ข้อ

3.3 เลือกข้อความที่ผู้เรียนคิดว่าผู้เรียนใช้ถามตัวเองก่อนตัดสินใจแก้ปัญหา

3.4 นำตัวเลขหน้าข้อความที่ผู้เรียนเลือกไว้ใส่ลงในกระดาษคำตอบดังตัวอย่างคือ

ข้อ 1

.....

แสดงว่าข้อที่ 1 ผู้เรียนเห็นว่าข้อความในข้อ 1, 2 และ 3 เป็นข้อความที่ตรงกับความคิด

ของผู้เรียน

4. ให้ผู้เรียนเลือกคำตอบ ได้เรื่องละ 3 ข้อเท่านั้น

ข้อที่ 1

นาย ก และ นาย ข เป็นเพื่อนรักที่เติบโตมาด้วยกันและอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกันทั้ง 2 คนทั้ง นาย ก และ นาย ข เป็นคนที่ขยันทำมาหากิน 2 ปีต่อมาทั้ง 2 คน ได้เข้ามาทำงานอยู่ใน กรุงเทพมหานคร ต่อมานาย ข ได้ทำตัวเกเรทั้งติดยาเสพติด เที่ยวกลางคืน เที่ยวหญิงขายบริการ ทางเพศ ถ้าท่านเป็นนาย ก ท่านจะทำอย่างไร

1. นาย ข เป็นเพื่อนเราสมควรเตือนเรื่องเหล่านี้ต่อนาย ข
2. เราควรบอกนาย ข. ว่านาย ข ทำตัวแบบนี้ถ้าพ่อและแม่ของนาย ข รู้คงเสียใจมาก
3. นาย ข กำลังทำสิ่งที่ไม่ดีผิดศีลธรรมและผิดกฎหมายเราจะตักเตือนนาย ข.
4. ถ้านาย ข มีปัญหาต่างๆ มากขึ้นเราก็จะเตือนร้อนเราต้องตักเตือนนาย ข
5. เราควรตักเตือนนาย ข เพราะจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนอื่น
6. ถ้านาย ข ยังประพฤติตนแบบนี้อยู่คงเป็นปัญหาสำหรับสังคมเราควรบอกให้นาย ข

ตระหนัก

ข้อที่ 2

ด.ญ. ฝ่ายเป็นเด็กผู้หญิงคนหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เด็กหญิงฝ่ายกำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น เธอมีอายุได้ 14 ปี ด.ญ. ฝ่ายจัดว่าเป็นคนหน้าตาดีคนหนึ่งจึงมีเด็กชายวัยรุ่นมาติดพันเธอมาก หนึ่งในนั้นก็ มี ด.ช. หนุ่มมาติดพันเธอและพยายามที่จะให้ ด.ญ. ฝ่ายมีเพศสัมพันธ์ด้วย ถ้าท่านเป็น ด.ญ. ฝ่ายท่านจะทำอย่างไร

1. เรายังเป็นเด็กอยู่เราจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องพวกนี้
2. ถ้าพ่อแม่ของเรารู้ว่าเรามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรพ่อแม่ของเราคงเสียใจมาก เพราะฉะนั้นเราจะคิดก่อนทำเสมอ
3. เรายังเป็นเยาวชนอยู่เพราะฉะนั้นเรามีหน้าที่ที่จะต้องเรียนหนังสือ
4. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นการทำลายอนาคตของตนเองเราจะไม่ทำเด็ดขาด
5. ถ้าเราทำตัวแบบนี้ก็จะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับเพื่อนๆ คนอื่นๆ เพราะฉะนั้นเราจะเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับคนอื่น ๆ
6. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรทำให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ ตามมาอีกมากมาย เพราะฉะนั้นเราจะไม่สร้างปัญหาให้กับสังคม

ข้อที่ 3

ชมพู่เป็นเด็กผู้หญิงอายุ 18 ปี และจัดว่าเป็นคนที่หน้าตาดีคนหนึ่ง ฐานะทางบ้านของชมพู่ค่อนข้างยากจนพ่อและแม่ของชมพู่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและยังต้องดูแลรับผิดชอบน้องๆของชมพู่อีกหลายคน อยู่มาวันหนึ่ง น้องหน้าซึ่งเป็นหญิงสาวมาจากกรุงเทพมหานคร ได้เข้ามาในหมู่บ้านของชมพู่และเห็นว่าชมพู่เป็นคนที่หน้าตาดีเลยคิดที่จะชักจูงชมพู่ไปขายบริการทางเพศโดยน้องหน้าอ้างว่ารายได้ดีสามารถนำเงินมาจุนเจือครอบครัว ได้ถ้าทำเป็นชมพู่ท่านจะทำอย่างไร

1. ตัวเรายังมีคุณค่าและมีประโยชน์และเราจะประกอบอาชีพที่สุจริต
2. เราจะไม่ทำอาชีพขายบริการทางเพศให้น้องๆ นำไปเป็นแบบอย่าง
3. อาชีพหญิงขายบริการเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมายเราจะไม่ทำอาชีพนี้แน่นอน
4. เราภูมิใจและยินดีที่จะประกอบอาชีพที่สุจริต
5. พ่อและแม่คงภูมิใจในตัวเราที่เราประกอบอาชีพสุจริตเพราะฉะนั้น เราจะประกอบอาชีพที่สุจริตให้พ่อแม่ภูมิใจ
6. อาชีพหญิงขายบริการทำให้เกิดปัญหาสังคมอื่นตามมาอีกมากมายเราจะไม่ทำเป็นอันขาด

ข้อที่ 4

แหวนอายุ 17 ปีเป็นเพื่อนสนิทของนาย เรน ทั้ง 2 คนสนิทสนมกันมากอยู่มาวันหนึ่งนาย เรน ได้ชวนแหวนไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนด้วยกันโดยมีเพื่อนผู้ชายของนาย เรนไปด้วยกัน 5-6 คน แต่แหวนคิดว่าพ่อและแม่ของเธอต้องไม่อนุญาตแน่นอน ถ้าทำเป็นแหวนท่านจะทำอย่างไร

1. เราจะเป็นลูกที่ดีเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่
2. เพื่อน ๆ ของเราที่รู้จักและเคยประพฤติตัวแบบนั้นเสียอนาคตมาแล้วเราจะไม่ทำแบบนั้น
3. เด็กผู้หญิงไม่ควรออกไปไหนมาไหนกับผู้ชายตามลำพังถ้าเป็นเราเราจะไม่ทำ
4. เราอายุ 17 ปีแล้วควรรู้จักคิดว่าอะไรควรทำและอะไรที่ไม่ควรทำและเราก็เลือกที่จะไม่ทำ
5. ทุกคนที่รักและเป็นห่วงเราคงเสียใจแน่ๆ ถ้าเราประพฤติตนไม่ดีเพราะฉะนั้นเราจะไม่ทำให้ทุกๆ คนเสียใจ

6. เยาวชนที่อายุไม่ถึง 20 ปี ไม่ควรเที่ยวสถานบันเทิงยามค่ำคืนซึ่งเราก็ตัดสินใจแล้วว่า จะไม่ไปเที่ยวกับนาย เบน

ข้อที่ 5

นักเรียนชายกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปีนักเรียนชายกลุ่มนี้ชอบเที่ยวกลางคืน เสพย์สารเสพติด และมักจะชอบล่อลวงเด็กผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์เป็นประจำ เจ ทำแบบเพื่อนในกลุ่มบ้าง ถ้าท่านเป็น เจ ท่านจะทำอย่างไร

1. เราเลือกที่จะเป็นคนดีได้และเราก็เลือกที่จะเป็นคนดี
2. เราเคยเห็นพฤติกรรมของเพื่อนๆในกลุ่มเป็นประจำจึงรู้ว่า ถ้าเราทำตามแบบนั้นแล้วจะเป็นอย่างไรเพราะฉะนั้นเราจะไม่ทำตามเพื่อนๆ และต้องตักเตือนเพื่อนๆ ของเราด้วย
3. เราเป็นนักเรียนเราจะตั้งใจเรียนหนังสือเพื่ออนาคตที่ดีของเรา
4. เราจะใช้ชีวิตที่ตั้งอยู่บนความไม่ประมาท
5. พ่อ แม่และคนที่รักและเป็นห่วงเราเคยตักเตือนเรื่องการคบเพื่อนแล้วและเราก็จะปฏิบัติตามคำสอนของพวกท่าน
6. เราจะไม่ทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายและผิดศีลธรรม

ข้อที่ 6

ถ้ามีใครมาชักจูงท่านไปเสพย์สารเสพติดหรือชักชวนท่านไปมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามโดยคนที่ชักจูงท่านให้เหตุผลกับท่านว่าทำแค่ครั้ง 2 ครั้ง ไม่เสียหายท่านจะทำอย่างไรกับเหตุการณ์นี้

1. เราไม่เคยคิดที่จะทำอยู่แล้วและจะไม่ทำด้วย
2. เคยดูข่าวทางโทรทัศน์แล้วเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำและเราก็จะไม่ทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ
3. เราจะปฏิเสธไปเพราะยาเสพติดและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมอื่นๆ
4. เราจะไม่ทำเพราะถ้าทำแล้วเราต้องเสียอนาคตแน่ๆ
5. เราตัดสินใจที่จะปฏิเสธเขาไปเพราะเราไม่รู้ว่าคนที่มาชักจูงเราเขาหวังดีกับเราหรือไม่
6. ยาเสพติดเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำเพราะฉะนั้นเราจะไม่ทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายและผิดศีลธรรม

ข้อที่ 7

เย็นวันหนึ่งขณะที่ท่านกำลังเดินกลับบ้านบังเอิญท่านได้ยืนผู้หญิง 2 คนกำลังสนทนากันอยู่ซึ่งเรื่องที่ผู้หญิง 2 คนนั้นกำลังสนทนากันอยู่ก็คือทั้ง 2 คน เป็นหญิงขายบริการทางเพศและมีการติดเชื้อ HIV

ทั้ง 2 คน โดยทั้ง 2 คนกำลังสนทนากันว่าเมื่อติดเชื้อ HIV แล้วควรที่จะประกอบอาชีพขายบริการทางเพศเหมือนเดิมดีหรือไม่ ถ้าสมมติว่าท่านเป็นผู้หญิงทั้ง 2 คนนั้นท่านจะอย่างไร

1. สิ่งที่ผิดพลาดไปแล้วเราจะปรับปรุงตนเองแล้วแก้ไขใหม่ได้
2. เราจะไม่ทำอาชีพนี้ต่อไปเพราะถ้าเรายังทำอาชีพนี้ต่อไปคนที่ได้รับเชื้อต่อจากเราต้อง

เดือดร้อน

3. เมื่อมีการติดเชื้อ HIV เราจะหยุดการแพร่ระบาดของเชื้อ
4. เราจะประกอบอาชีพที่สุจริตที่ไม่ผิดต่อศีลธรรม
5. เราไม่ยอมให้คนอื่นมาทุกขุทรมานแบบเราเพราะฉะนั้นเราจะเลิกขายบริการทางเพศ
6. เราจะไม่ทำอาชีพนี้ต่อไปเพราะ อาชีพขายบริการทางเพศเป็นสาเหตุอันดับต้น ๆ ของการติดเชื้อ HIV ซึ่งเป็นปัญหาที่บ่อนทำลายประเทศชาติ

ข้อที่ 8

นาย เคน เป็นชาวจังหวัดเชียงใหม่ได้แต่งงานมีภรรยาและมีบุตรด้วยกัน 2 คน ต่อมา นายเคนได้เข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานครและนาย เคน ก็ได้ติดเชื้อ HIV เมื่อนายเคนทราบว่า เขาติดเชื้อเขาเสียใจมากและเขาก็กำลังสับสนว่าเขาควร จะบอกเรื่องนี้กับภรรยาและบุตรของเขาหรือไม่ถ้าท่านเป็นนาย เคน ท่านจะอย่างไร

1. เราตัดสินใจที่จะบอกเรื่องนี้กับทุกคนเพราะถ้าเราพูดความจริงเราก็จะสบายใจ
2. เราจะบอกเรื่องนี้กับทุกคนในครอบครัวเพื่อที่ทุกคนจะได้ป้องกันตนเองไม่ได้รับเชื้อจากเราต่อไป
3. เราจะบอกความจริงและขอกำลังใจจากคนในครอบครัว เพราะกำลังใจจากครอบครัว เป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้ติดเชื้อ HIV
4. เราจะบอกเรื่องนี้ให้ทุกคนในครอบครัวทราบเพราะว่าเราแค่ติดเชื้อแต่ยังมีชีวิตอยู่ยังสามารถทำอะไรที่เป็นประโยชน์ได้อีกมากมาย
5. เราจะบอกเรื่องนี้กับลูก ๆ ของเราทราบเพื่อที่จะได้ได้เป็นบทเรียน
6. ทุกคนในครอบครัวรักและเข้าใจเราเพราะฉะนั้นเราจะบอกความจริงกับทุกคนเพราะครอบครัวที่อบอุ่นสามารถที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ ได้

ข้อที่ 9

กานดาเป็นหญิงสาวในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงราย กานดาได้ไปประกอบอาชีพเป็นนักร้องตามร้านอาหารอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่การดาทำงานมาได้ 5 ปี จนวันหนึ่งจึงได้รู้ว่าตนเองติดเชื้อ HIV และคนในหมู่บ้านของกานดาก็ทราบกันดีว่ากานดาติดเชื้อ HIV คนในหมู่บ้านส่วนหนึ่งพากันรังเกียจกานดา ถ้าท่านเป็นคนในหมู่บ้านท่านจะทำอย่างไร

1. ถ้าเป็นเราบ้างเราคงรู้สึกแย่มากเพราะฉะนั้นเราจะไม่รังเกียจกานดา
2. พ่อ แม่ และครอบครัวของกานดาต้องเสียใจที่กานดาติดเชื้อ HIV มากพอแล้วเราจะไม่ไปซ้ำเติมด้วยการแสดงความรังเกียจต่อกานดา
3. เชื้อ HIV ไม่ได้ติดต่อกันได้ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นเราจะไม่รังเกียจกานดาแบบไม่มีเหตุผล
4. เราจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กานดาารู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองให้ได้
5. เราจะบอกกับกานดาว่ายังมี คนในหมู่บ้านอีกจำนวนหนึ่งที่ยังคงเข้าใจและให้กำลังใจกานดาเพราะฉะนั้นกานดาอย่าเพิ่งหมดกำลังใจ
6. เราจะบอกกับการดาว่าคนที่ติดเชื้อ HIV สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติหากรู้จักการปฏิบัติตนที่ถูกต้องและเหมาะสม

ข้อที่ 10

ครอบครัวครอบครัวหนึ่งมีสมาชิกในบ้านทั้งหมด 5 คน ประกอบด้วย พ่อ แม่ และบุตรสาวอีก 3 คน โดยคนที่หนึ่งได้เข้ามาทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครเพื่อที่จะหาเงินเลี้ยงครอบครัวและส่งเสียน้องๆ อีก 2 คนเรียนหนังสือ ต่อมาบุตรสาวคนที่ 1 ได้รับเชื้อ HIV เธอเสียใจมากและคิดสั้นอยากฆ่าตัวตายเพราะเธอคิดว่าตนเองไร้ค่าและไม่มีคุณค่าอีกต่อไปถ้าท่านเป็นน้องของบุตรสาวคนที่ 1 ท่านจะทำอย่างไร

1. เราจะให้กำลังใจกับพี่สาวเพราะถ้าเป็นเราเราก็คงรู้สึกแย่มากเช่นกัน
2. เราจะให้กำลังใจเขาเพราะถึงอย่างไรเขาก็เป็นคนในครอบครัวและยังเป็นพี่สาวของเรา
3. เราจะให้กำลังใจต่อพี่สาวเราเพราะถ้าพี่สาวได้รับ กำลังใจที่ดีก็จะทำให้พี่สาวมีชีวิตอยู่ต่อได้อีกยาวนาน
4. เราารู้สึกเห็นใจและรู้สึกสงสารพี่สาวมากเพราะฉะนั้นเราจะหาทางทำให้พี่สาวของเรามีความสุข
5. เราจะให้กำลังใจกับพี่สาวและกับทุกๆ คนในครอบครัวเราเพราะมีคนอื่นอีกหลายครอบครัวที่ประสบปัญหาเดียวกับเราเช่นกัน

6.เราจะบอกให้ทุกคนในครอบครัวรู้ว่าความรักและกำลังใจจากครอบครัวเป็นยาที่วิเศษที่สุด

ข้อที่ 11

ปiongทำงานอยู่ในโรงงานแห่งหนึ่ง ซึ่งงานที่ปiongทำต้องใช้พลังกำลัง ความแข็งแรงและความอดทนของร่างกายมากเพื่อที่จะให้ได้ผลผลิตของงานออกมาได้มากที่สุด เต้นและ บาส เป็นเพื่อนที่ทำงานโรงงานเดียวกับปiong ซึ่งทั้ง เต้น และ บาส ได้ใช้สารเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นเพื่อให้ตนเองทำงานหนักๆ ได้มากๆ ถ้าท่านเป็นปiongท่านจะอย่างไร

- 1.เราจะตัดสินใจก่อนว่าถ้าฉีดยาเสพติดชนิดเข้าเส้นจะมีผลดีหรือผลเสียต่อเรามากกว่ากัน
- 2.เราจะบอกเพื่อนให้เลิกใช้สารเสพติดเหล่านี้
- 3.เราจะไม่ใช้สารเสพติดเหล่านี้เพราะถ้าเราใช้สารเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นจะทำให้เราเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชส์
- 4.เราภูมิใจที่เราทำงานโดยไม่พึ่งพาสารเสพติดและเราก็จะไม่พึ่งพาสารเสพติดตลอดไป
- 5.เราจะบอกเพื่อนให้หันออกกำลังกายดีกว่าเพื่อที่ร่างกายจะได้แข็งแรง
- 6.ยาเสพติดเป็นสิ่งไม่ดีผิดกฎหมายเพราะฉะนั้นเราจะไม่ยุ่งกับมัน

ข้อที่ 12

จ๊กจั่นเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จ๊กจั่นเป็นคนที่ชอบทำงานช่วยเหลือสังคมมาก อยู่มาวันหนึ่งจ๊กจั่นได้ทุนวิจัยและเรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นเวลา 1 เดือนซึ่งจ๊กจั่นจะต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้ป่วยเอดส์ ถ้าท่านเป็นจ๊กจั่นท่านจะอย่างไร

- 1.เรามีความสามารถที่จะต้องทำได้อยู่แล้วเพราะฉะนั้นเราจะทำงานนี้
- 2.เราจะให้กำลังใจกับผู้ป่วยเอดส์ให้มากที่สุดเพราะผู้ป่วยเอดส์เขาต้องการกำลังใจจากเรา
- 3.เราจะศึกษาวิธีการปฏิบัติตนต่อผู้ติดเชื้อ HIV อย่างถูกวิธีเพราะถ้าเรารู้จักปฏิบัติตนอย่างถูกวิธีเราก็สามารถที่จะใช้ชีวิตอยู่กับเขาได้อย่างปกติ
- 4.เราจะทำงานนี้เพราะเราชอบช่วยเหลือสังคมและชอบช่วยเหลือผู้อื่นอยู่แล้ว
- 5.เราจะ เป็นเพื่อนที่ดีที่จะให้กำลังใจและให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วยเอดส์ได้

6. เราจะต้องศึกษาว่าความแตกต่างระหว่างผู้ที่ติดเชื่อเอดส์กับผู้ที่ไม่ติดเชื่อแตกต่างกันอย่างไรและมีอะไรบ้าง

ข้อที่ 13

ครอบครัวของชาวเขาเผ่ามูเซอครอบครัวหนึ่งมีบุตรสาว 1 คนซึ่งบุตรสาวคนนั้นมีอายุ 18 ปีบริบูรณ์บุตรสาวคนนี้ทำงานรับจ้างอยู่ในตัวเมืองจังหวัดเชียงราย โดยที่บุตรสาวได้คบหาดูใจกับชายหนุ่มคนหนึ่งที่มีอายุประมาณ 25 ปี ซึ่งทั้งพ่อแม่ของบุตรสาวได้เป็นห่วงบุตรสาวในเรื่องนี้มาก ถ้าท่านเป็นพ่อหรือแม่ของบุตรสาวคนนี้จะทำอย่างไร

1. เราก็คเคยผ่านการเป็นวัยรุ่นมาแล้วเราจะตักเตือนเรื่องนี้ต่อลูกของเรา
2. เราจะไม่เตือนบุตรสาวของเราเพราะบุตรสาวของเราโตแล้วคงจะรู้ว่าอะไรควรหรือไม่ควร
3. เราจะเป็นพ่อและแม่ที่ดีจะเป็นที่ปรึกษาที่ดีให้แก่ลูก
4. เราจะต้องพิจารณาตนเองว่าเรามีเวลาให้กับบุตรสาวมากน้อยเพียงใด
5. เราจะบอกกับบุตรสาวของเราว่าควรคบหาดูใจกันโดยอยู่ในสายตาของพ่อแม่
6. วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังสนใจในเรื่องเพศตรงข้ามเพราะฉะนั้นเราจะดูแลบุตรสาวอย่างใกล้ชิด

ข้อที่ 14

ณ . โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง มีเด็กนักเรียนเป็นจำนวนไม่น้อยในโรงเรียนที่ชอบเล่นคอมพิวเตอร์โปรแกรม MSN จำปาเป็นหนึ่งในนักเรียนที่ชอบเล่น MSN เช่นกันจำปาได้เล่น MSN และได้พบกับผู้ชายคนหนึ่งทั้งจำปาและชายหนุ่มผู้นั้นรู้สึกประทับใจซึ่งกันและกัน มากทั้งสองจึงนัดเจอกันในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง เมื่อได้พบหน้ากันและได้คุยกันจริงๆ จำปาก็ยังประทับใจในตัวชายหนุ่มคนนี้มากยิ่งขึ้นและก่อนที่จะทั้ง2กำลังจะแยกย้ายกลับบ้านชายหนุ่มได้เอ่ยปากขอมีเพศสัมพันธ์กับจำปา โดยเขาบอกว่าเขารักจำปามาก ถ้าท่านเป็นจำปาท่านจะทำอย่างไร

1. เรายังไม่พร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์ในตอนนี้อยู่เพราะฉะนั้นเราจะปฏิเสธคำขอของชายหนุ่ม
2. เราจะไม่ทำให้พ่อแม่ของเราเสียใจ
3. เรายังเป็นเยาวชนอยู่เราจะทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีคือตั้งใจเรียนหนังสือหรือทำงาน
4. เรายังมีใจที่เรายังรักษาความบริสุทธิ์ของเราไว้ได้เพราะฉะนั้นเราจะปฏิเสธคำขอของชายหนุ่ม
5. เราจะคิดก่อนว่าผู้ชายคนนี้จะหวังดีกับเราจริงหรือไม่
6. เราจะไม่ให้วางใจคนแปลกหน้าที่เพิ่งเจอกัน

ข้อที่ 15

จากกรณีของจำปาในข้อที่ 14 ถ้าท่านเป็นผู้ปกครองของจำปาและบังเอิญได้รับทราบว่จำปาชอบเล่น MSN กับชายหนุ่มแปลกหน้าท่านจะทำอย่างไร

- 1.เราจะพิจารณาตนเองว่าเราให้เวลากับลูกมากพอหรือไม่
- 2.เราจะหาข้อมูลว่ามีครอบครัวไหนที่เป็นแบบเราบ้างจะได้ปรึกษาหารือเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน
- 3.เราจะคิดและศึกษาว่ามีวิธีการอย่างไรบ้างที่จะอบรมสั่งสอนลูกในเรื่องนี้
- 4.เราจะสำรวจความบกพร่องในการเลี้ยงลูกของเรา
- 5.เราจะยกตัวอย่างข่าวจากภัย MSN ให้ลูกฟัง
- 6.เราจะให้ความรักและความเข้าใจกับลูกเรามากขึ้นเพราะความรักความเข้าใจในครอบครัวเป็นสิ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวของครอบครัวได้

ข้อที่ 16

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงรายชาวบ้านในหมู่บ้านส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและชาวบ้านในหมู่บ้านแห่งนี้ส่วนใหญ่มีความรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับเบื้องต้น และชาวบ้านส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาของโรคเอดส์กับหมู่บ้านของพวกเขายังเป็นเรื่องที่ห่างไกลกัน ถ้าท่านเป็นหนึ่งคนที่อยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้ท่านจะทำอย่างไร

- 1.เราจะต้องคิดว่าเราจะเดือดร้อนหรือไม่ถ้าโรคเอดส์เข้ามาแพร่ระบาดในหมู่บ้านของเรา
- 2.เราจะถามคนในชุมชนของเราว่าชุมชนของเรากำลังประมาทในเรื่องโรคเอดส์ใช่หรือไม่
- 3.เราจะบอกคนในชุมชนของเราว่าถ้าคนในชุมชนร่วมแรงร่วมใจกันต้านโรคเอดส์โรคเอดส์ก็จะไม่สามารถเข้ามาแพร่ระบาดในชุมชนได้
- 4.เราจะพิจารณาตนเองว่าเราพร้อมหรือยังที่จะต้องรับมือกับโรคเอดส์ที่ อาจจะเข้ามาแพร่ระบาดในชุมชน
- 5.เราจะถามคนในชุมชนของเราว่าถ้าโรคเอดส์เข้ามาแพร่ระบาดในชุมชนจริงๆ คนในชุมชนจะทำอย่างไร
- 6.เราจะหาวิธีการรณรงค์ให้คนในชุมชนรับทราบเพื่อที่จะได้หาแนวทางในการป้องกัน

ข้อที่ 17

เย็นวันหนึ่งขณะที่สมชายกำลังเดินกลับบ้าน และกำลังจะข้ามถนนสมชายได้มองเห็นผู้ชายคนหนึ่งถูกรถเฉี่ยวโดยเนื้อตัวของชายคนนั้นมีบาดแผล และมีเลือดออกสมชายจึงเดินเข้าไปดูใกล้ๆ เพื่อที่จะช่วยเหลือชายคนนั้น แล้วสมชายก็พบว่าชายคนนั้นก็คือสมหมายซึ่งเป็นคนในหมู่บ้านของสมชายที่กำลังป่วยเป็นโรคเอดส์ ถ้าท่านเป็นสมชายท่านจะอย่างไร

- 1.เราจะช่วยเหลือสมหมายเพราะการช่วยเหลือคนอื่นเป็นสิ่งที่เราชอบอยู่แล้ว
- 2.เราจะช่วยเหลือสมหมายเพราะถ้าเราช่วยเหลือเขาเราต้องได้รับคำชมจากคนอื่นแน่นอน
- 3.เราจะช่วยเหลือสมหมายเพราะ คุณครูสอนว่าถ้าเห็นผู้อื่นกำลังได้รับความเดือดร้อนควรมีน้ำใจช่วยเหลือ
- 4.เราจะช่วยเหลือสมหมายเพราะเราภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น
- 5.เราจะช่วยเหลือสมหมายเพราะเขาจะอย่างไรถ้าไม่มีใครช่วยเหลือเขา
- 6.เราจะช่วยเหลือสมหมายเพราะ ถ้าช่วยเขาอย่างถูกวิธีและระมัดระวังเชื้อโรคเอดส์ก็ไม่สามารถเข้าสู่ตัวเราได้

ข้อที่ 18

โรงเรียนแห่งหนึ่งได้พานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไปทัศนศึกษา ณ.ศูนย์บำบัดฟื้นฟูผู้ป่วยโรคเอดส์ ณ.สถานที่ที่นักเรียนเหล่านี้ได้ไปทัศนศึกษาพวกเขาได้เห็นสภาพ และได้สัมผัสกับผู้ป่วยที่เป็นโรคเอดส์จริงๆ นักเรียนบางคนก็ออกอาการรังเกียจผู้ป่วยเหล่านี้ สำหรับนักเรียนบางคนไม่รู้สิกรังเกียจแต่ก็ไม่กล้าเข้าใกล้เพราะเกรงว่าจะได้รับเชื้อ HIV ถ้าท่านเป็นหนึ่งในนักเรียนที่ไปทัศนศึกษาท่านจะอย่างไร

- 1.เราไม่ยอมให้ตัวเราเป็นแบบนี้เลยเพราะฉะนั้นเราจะประพฤติตนไม่เสี่ยงต่อเอดส์
- 2.ผู้ป่วยเหล่านี้คงรู้สึกลำบากและรู้สึกแย่มากๆ เพราะฉะนั้นเราจะต้องให้กำลังใจและช่วยเหลือพวกเขา
- 3.เราจะบอกกับเพื่อนๆ ของเราว่าถ้าทุกคนรู้จักตระหนักและรู้จักป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ก็คงจะไม่ใช่เช่นนี้
- 4.เราจะสำรวจตนเองว่าเราพอที่จะช่วยเหลืออะไรพวกเขาได้บ้าง
- 5.เราจะถามตนเองว่าสถานที่แห่งนี้เหมาะสมกับพวกเขาหรือไม่
- 6.เราจะศึกษาข้อมูลว่าจะทำอย่างไรเพื่อให้ผู้ป่วยเอดส์จะมีชีวิตอยู่ได้นานที่สุด

ข้อที่ 19

กำไล และผกา เป็นเพื่อนรักกันมานานโดยทั้ง 2 คนเติบโตมาด้วยกันหมู่บ้านเดียวกัน ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก กำไล ได้อาศัยอยู่กับพ่อและแม่ของเธอ ส่วน ผกา ได้อาศัยอยู่กับตาและยายของเธอ เพราะว่าพ่อและแม่ของผกาเสียชีวิตตั้งแต่ผกายังเป็นเด็กอยู่ อยู่มาวันหนึ่ง กำไล ได้ทราบความจริงว่าพ่อและแม่ของผกา เสียชีวิตจากการติดเชื้อ HIV และตัวของผกาเองก็ได้รับเชื้อ HIV มาตั้งแต่กำเนิดด้วยถ้าท่านเป็น กำไล ท่านจะทำอย่างไร

1. เราจะไม่รังเกียจเพราะถ้าตัวเราเป็น ผกา ตัวเราคงรู้สึกแย่มากเหมือนกัน
2. เราจะไม่รังเกียจเพราะรู้สึกสงสารครอบครัวของผกาหลายๆ เลยเพราะทั้งตาและยายของผกาแก่มาแล้ว
3. เราจะไม่รังเกียจเพราะปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมและถูกวิธีก็สามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้ป่วยเอดส์ได้อย่างปกติ
4. เราจะไม่รังเกียจและเราพร้อมที่จะให้โอกาส ผกา เสมอ
5. เราจะไม่รังเกียจและถ้าคนในหมู่บ้านรู้พวกเขาคงรู้สึกสงสาร ผกา เช่นกัน
6. เราจะไม่รังเกียจเพราะโรคเอดส์สามารถติดต่อได้ทาง เพศสัมพันธ์ ยาเสพติด การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน และการถ่ายเลือด เท่านั้น

ข้อที่ 20

ท่านคิดอย่างไรกับคำกล่าวที่ว่า "โรคเอดส์ทำลายชุมชนและทำลายประเทศชาติ"

1. เราคิดว่าเราเป็นคนคนหนึ่งในประเทศของเราเพราะฉะนั้นเราจะไม่ทำลายประเทศชาติของเรา
2. เราคิดว่าคนในประเทศชาติก็คงไม่อยากให้เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น
3. เราคิดว่าจำนวนผู้เสียชีวิตจากโรคเอดส์จากรายงานของกระทรวงสาธารณสุขเพิ่มขึ้นทุกปี
4. เราคิดว่าตัวเราเองไม่อยากเป็นคนที่ทำลายชุมชนและประเทศชาติของเรา
5. เราคิดว่าผู้ป่วยโรคเอดส์ก็คงไม่อยากที่จะทำลายประเทศชาติของพวกเขาเหมือนกัน
6. เราคิดว่าปัจจุบันมีการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์แก่ประชาชนในประเทศของเรามากขึ้นถ้าประชาชนเหล่านั้นรู้จักปฏิบัติตนได้ถูกต้องและเหมาะสมก็จะไม่ติดเชื้อเอดส์และก็จะไม่เป็นภาระของชาติ

ข้อที่ 21

นานาเป็นเด็กสาวต่างจังหวัดในภาคเหนือของประเทศไทย นานาได้เข้ามาทำงานร้องเพลงกลางคืนอยู่ที่ร้านอาหารร้านหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งงานที่นานาทำนั้นมีผลตอบแทนต่อเดือนค่อนข้างสูง เมื่อนานาทำงานอยู่ได้ประมาณ 6 เดือน นานาก็เริ่มทราบมาว่าเพื่อนนักร้องที่

ทำงานเดียวกับเธอนั้น ได้ออบขายบริการทางเพศให้กับแขกที่เข้ามาใช้บริการของร้านอาหารด้วย โดยที่เจ้าของร้านอาหารแห่งนี้ก็รู้เห็นเป็นใจ ถ้าสมมติว่ากำหนดให้ท่านเป็นนานาท่านจะทำอย่างไร

- 1.เรายังรักตัวเองอยู่และยังคิดว่าตัวเองยังมีค่าอยู่เสมอ
- 2.พ่อแม่ของเราเป็นห่วงและชอบตักเตือนเราเกี่ยวกับการทำงานแบบนี้มาก
- 3.การขายบริการทางเพศเป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายของประเทศ
- 4.เราเคยปฏิเสธคำชักชวนของเพื่อนๆที่ชวนให้เราทำไปแล้ว
- 5.ทำไมเพื่อนๆของเราไม่กลัวผลกระทบที่ร้ายแรงจะตามมาบ้างเลย
- 6.การกระทำของเพื่อนเราเป็นการกระทำที่ผิดต่อจริยธรรม

ข้อที่ 22

สมปองและเพื่อนๆของเขาได้ไปเที่ยวตลาดนัดแห่งหนึ่ง ซึ่งตลาดนัดแห่งนี้มีของขายมากมาย ทั้งสมปองและเพื่อนของเขาต่างเดินซื้อของไปเรื่อยๆอย่างเพลิดเพลินก็ไปพบกับร้านขาย vcd อยู่ร้านหนึ่ง ซึ่งสมปองได้ตั้งใจไว้ว่าจะเข้าไปซื้อ vcd ของนักร้องที่ตนเองชื่นชอบ แต่เจ้าของร้านเห็นว่าสมปองนั้นเป็นเด็กชายวัยรุ่น จึงพยายามที่จะเสนอขาย vcd ลามกให้กับสมปองโดยเจ้าของร้านอ้างว่าวัยรุ่นชายสมัยนี้ใครๆก็ดูกันทั้งนั้น สมปองจึงใช้เวลาคิดใคร่ครวญอยู่พักใหญ่ ถ้าท่านเป็นสมปองท่านจะทำอย่างไร

- 1.เราไม่เคยสนใจของพวกนี้อยู่แล้ว
- 2.เพื่อนๆในกลุ่มของเราไม่เห็นมีใครชอบดู vcd นี้เลย
- 3.การจำหน่ายสื่อลามกอนาจารเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย
- 4.เราตั้งใจที่จะมาซื้อ vcd ของนักร้องคนโปรดใช่หรือไม่
- 5.ถ้าพ่อและแม่ของเรารู้ว่าเราซื้อ vcd ลามกเข้าบ้าน เราต้องถูกตำหนิแน่
- 6.การที่เราไม่ซื้อของที่ผิดกฎหมายก็เป็นการทำความดีอย่างหนึ่งเหมือนกัน

ข้อที่ 23

นารินและป๊องเป็นเพื่อนรักที่สนิทสนมกันมาตั้งแต่เด็ก ปัจจุบันทั้งคู่มีอายุได้ครบ 15 ปี บริบูรณ์และที่สำคัญทั้ง 2 คนนี้ยังได้คบหาดูใจกันอยู่ด้วย โดยการคบหากันของทั้ง 2 คนนี้ได้อยู่ในสายตาและอยู่ในโอวาทของผู้ปกครองของทั้ง 2 ฝ่ายมาตลอด แต่อยู่มาวันหนึ่งป๊องได้ตัดสินใจบอกกับนารินว่าเขาขอมีเพศสัมพันธ์กับนาริน โดยที่ป๊องได้อ้างว่าพ่อและแม่ของทั้งป๊องและนาริน

ต่างก็รู้จักและสนิทสนมกันดี พวกท่านคงไม่ว่าอะไรหรอก และถ้าเกิดอะไรขึ้นมาป้องกันจะขอรับผิดชอบนารีนเอง กรณีนี้ถ้าสมมุติให้ท่านเป็นนารีนท่านจะอย่างไร

- 1.เรายังไม่พร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์ในเวลานี้
- 2.ถ้าพ่อแม่เรารู้ว่าเราทำเรื่องไม่ดีท่านคงหมดความไว้วางใจในตัวเรา
- 3.ทั้งเราและป๊องต่างก็ยังเป็นเยาวชนอยู่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยกันทั้งคู่เลย
- 4.หน้าที่ของเราคือเรียนหนังสือก่อนสิ่งอื่นใด
- 5.มีเพื่อนเราที่เคยทำตัวแบบนี้และเสียอนาคตไปแล้ว
- 6.เด็กและเยาวชนวัยรุ่นควรที่จะมีการวางตัวที่เหมาะสมต่อเพศตรงข้าม

ข้อที่ 24

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในต่างจังหวัด คนในหมู่บ้านมักนิยมส่งบุตรหลานของตนเองเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมากตามคำชักชวนของนายหน้าที่มาติดต่อ ชบาแก้วเป็นเด็กผู้หญิงในหมู่บ้านนี้คนหนึ่งปัจจุบันเธอมีอายุได้ 16 ปี อยู่มาวันหนึ่งมีผู้หญิงสาว สวย หน้าตาดี มาที่บ้านของชบาแก้ว และบอกกับพ่อแม่ของชบาแก้วว่าอยากได้ชบาแก้วไปทำงานที่กรุงเทพมหานครด้วย เป็นงานที่ทั้งสบาย รายได้ดี ชบาแก้วรู้ทันทีว่างานที่สบายแต่ได้ผลตอบแทนสูงเกินตัว ต้องเป็นงานที่ผิดกฎหมายและขัดต่อจริยธรรมแน่นอน แต่ในใจของชบาแก้วก็ยังลังเลอยู่ว่าจะตอบตกลงไปทำงานนี้ดีหรือไม่ เพราะว่าชบาแก้วก็อยากได้เงินมาช่วยเหลือจุนเจือครอบครัวของเธอเหมือนกัน กรณีนี้ถ้าท่านเป็นชบาแก้วท่านจะอย่างไร

- 1.เราควรตั้งใจเรียนให้จบแล้วหางานดีๆทำ
- 2.พ่อแม่และแม่ของเราคงอยากให้เราอยู่ด้วยกันที่หมู่บ้านแห่งนี้มากกว่า
- 3.เราอยากเป็นเกษตรกรเพราะเกษตรกรคือกระดูกสันหลังของชาติและเป็นงานที่สุจริต
- 4.เราอาจจะหางานพิเศษทำไปด้วยระหว่างเรียนก็ได้
- 5.คนวัยหนุ่มสาวในชุมชนของเราเหลือน้อยมากเพราะว่าไปทำงานต่างถิ่นกันหมด
- 6.เราไม่ควรที่จะไว้วางใจคนแปลกหน้าที่มาชักจูงเรา

ข้อที่ 25

ธาดาเป็นเด็กหนุ่มที่มีอายุได้ 17 ปีบริบูรณ์ และเขาก็ได้เรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในตัวเมืองเชียงใหม่ อยู่มาวันหนึ่งหลังเลิกเรียนธาดาและเพื่อนๆได้เดินมาดูหนังสือที่ร้านขายหนังสือแห่งหนึ่งทั้งธาดาและเพื่อนๆได้เลือกดูหนังสือต่างๆอย่างเพลิดเพลิน แต่ธาดาและเพื่อนๆก็ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าอยากได้หนังสือแบบไหนดี พนักงานขายหนังสือประจำร้านจึงได้แนะนำหนังสือ

2 เล่มให้ธาดาและเพื่อนๆฟัง หนังสือเล่มแรกเป็นหนังสือ แฟชั่น การแต่งกายและ สถานที่ท่องเที่ยวกลางคืนสำหรับผู้ชาย หนังสือเล่มที่ 2 ที่พนักงานแนะนำก็คือ หนังสือการ์ตูนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ถ้าท่านเป็นธาดาและให้ท่านเลือกซื้อหนังสือได้เพียง 1 เล่มท่านจะซื้อเล่มใด

- 1.เราเป็นเยาวชนเราควรซื้อหนังสือแบบไหน
- 2.ที่ห้องสมุดของโรงเรียนมีหนังสือการ์ตูนเกี่ยวกับโรคเอดส์อ่านแล้วสนุกมาก
- 3.เยาวชนอย่างเราควรเลือกซื้อหนังสือที่เกี่ยวข้องกับความรู้และการเรียน
- 4.เราควรเลือกหนังสือที่อยากได้ก่อน
- 5.พ่อและแม่ของเราอยากให้เราเลือกซื้อหนังสือที่มีประโยชน์
- 6.ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นความรู้ที่ทุกคนควรที่จะได้รับการศึกษาไว้

ข้อที่ 26

คืนวันลอยกระทงเป็นคืนที่มีสถิติการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนมากที่สุดคืนหนึ่ง พิภพ ซึ่งเป็นชายวันรุ่นหน้าตาดีได้ไปเที่ยวงานลอยกระทงกับเพื่อนผู้ชายอีก 3 คน ซึ่งเมื่อลอยกระทงเสร็จสิ้นแล้ว พิภพและเพื่อนๆจึงตั้งใจจะเดินทางกลับบ้าน ระหว่างทางกลับบ้านพิภพและเพื่อนๆได้เจอเพื่อนผู้ชายของเขาอีกกลุ่มหนึ่งจำนวน 5 คน เพื่อนของพิภพ 5 คนที่เพิ่งเจอกันได้ชวนพิภพและเพื่อนของเขาไปเที่ยวด้วยกันต่อโดยมีหญิงสาววัยรุ่นหน้าตาดีไปด้วยอีก 6 คนเพื่อนของพิภพที่มาด้วยกันตกลงไปเที่ยวต่อกับเพื่อนๆกลุ่มที่เพิ่งได้เจอกันทันที ถ้าท่านเป็นพิภพท่านจะตัดสินใจอย่างไร

- 1.เราควรที่จะกลับบ้านในเวลานี้
- 2.เพื่อนเราที่จะไปเที่ยวกลางคืนเป็นการเสี่ยงอันตรายหลายอย่างใช่หรือไม่
- 3.เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายไม่ควรไปไหนไหนกับชายแปลกหน้าในตอนกลางคืน
- 4.เราควรตักเตือนเพื่อนๆของเราให้รีบกลับบ้าน
- 5.เพื่อนๆของเราตัดสินใจโดยไม่ใช้เหตุผลใช่หรือไม่
- 6.ถ้าทั้งผู้หญิงและผู้ชายต่างมีสติและเหตุผลในการตัดสินใจโอกาสที่จะเกิดเหตุร้ายก็มี

น้อย

ข้อที่ 27

ณ. โรงเรียนแห่งหนึ่งเป็นโรงเรียนที่ชอบจัดกิจกรรมให้เด็กนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกันเสมอและหนึ่งในกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นก็คือ การโต้วาที่ระหว่างนักเรียนด้วยกันโดยหัวข้อในการโต้วาที่ในครั้งนี้คือ ผู้หญิงหรือผู้ชายใครมีโอกาสติดเชื้อเอดส์มากกว่ากัน ถ้าเป็นท่านท่านคิดว่าอย่างไร

- 1.ตัวเราก็มีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้ถ้าเราประมาท
- 2.เราเคยดูข่าวว่าโรคนี้ทั้งหญิงและชายมีโอกาสเป็นได้เหมือนกัน
- 3.เอดส์มีโอกาสเป็นได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายและปัจจุบันยังไม่มียารักษาให้หายขาด
- 4.เราอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะติดโรคเอดส์หรือไม่
- 6.คนในหมู่บ้านเรามีคนที่ติดเชื้อนี้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย

ข้อที่ 28

ต๋องและปิง ได้คบหาดูใจกันมานานหลายปี จนกระทั่งทั้ง 2 ฝ่ายต่างตกลงปลงใจกันว่าจะแต่งงานกัน ทั้งคู่จึงได้กำหนดงานแต่งงานไว้ว่าเป็นอีก 3 เดือนข้างหน้านับตั้งแต่วันที่ตัดสินใจ ทั้งต๋องและปิงต่างก็รู้ดีและทราบมาก่อนว่าคนรักของตนเองต่างก็เคยมีคนรักมาก่อนหน้านี้ และอีกอย่างปิงเองก็เคยทราบมาก่อนหน้านี้ว่าต๋องนั้นเคยใช้สารเสพติดประเภทฉีดเข้าเส้นมาก่อนหน้านี้ ดังนั้นปิงจึงตัดสินใจบอกกับต๋องว่าต้องการตรวจสอบเลือกก่อนแต่งงานซึ่งต๋องก็ไม่เข้าใจว่าปิงจะตรวจสอบเลือกไปเพื่ออะไร ถ้าท่านเป็นต๋องท่านจะทำอย่างไร

- 1.เราเองก็อยากจะรู้เหมือนกันว่าตรวจแล้วจะเป็นอย่างไร
- 2.เรายอมตรวจเลือดเพื่อความสบายใจของปิง
- 3.หญิงและชายที่กำลังจะแต่งงานกันควรที่จะมีการตรวจสอบเลือกก่อนใช่หรือไม่
- 4.ตรวจเลือดไว้ก่อนก็ไม่เสียหายใช่หรือไม่
- 5.เราเคยดูข่าวคนอื่น ๆ ก่อนแต่งงานกันเขาก็นิยมตรวจเลือดกันก่อน
- 6.เพื่อเป็นการไม่ประมาทในการใช้ชีวิตคู่ ควรที่จะตรวจสอบเลือกก่อนเพื่อความแน่ใจ

ข้อที่ 29

หมู่บ้านแห่งหนึ่งเป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทยซึ่งประชากรส่วนใหญ่ในหมู่บ้านแห่งนี้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนคนหนุ่มสาวก็มักจะนิยมไปทำงานตามหัวเมืองใหญ่ๆ อีก 3 ปีต่อมาหมู่บ้านแห่งนี้ปรากฏว่ามีคนวัยหนุ่มสาวเสียชีวิตกันมากขึ้น โดยที่ชาวบ้านในหมู่บ้านไม่เคยทราบเลยว่าคนในหมู่บ้านได้เสียชีวิตมาจากสาเหตุอะไร เพราะส่วนใหญ่คนใน

หมู่บ้านที่ไม่ใช่คนในวัยหนุ่มสาวจะไม่ค่อยได้รับการศึกษา สมชายซึ่งเป็นคนหนุ่มและได้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งนั้นก็เกิดความสงสัยมากกว่าทำไมคนหนุ่มสาวที่อยู่ในวัยเดียวกับสมชายจึงมีอาการป่วยและเสียชีวิตลงอย่างมากมายเช่นนี้ สมชายจึงไปสอบถามผู้ใหญ่บ้านผู้ใหญ่บ้านจึงบอกสมชายมาว่าคนหนุ่มสาวในหมู่บ้านส่วนใหญ่ไปทำงานตามหัวเมืองใหญ่ ทั้งประกอบอาชีพใช้แรงงาน ทำงานกลางคืน บางครั้งคนเหล่านี้ก็ได้มีการใช้สารเสพติดด้วย และก็เป็นเหตุให้คนเหล่านี้มีโอกาสได้รับเชื้อเอดส์สูงและเสียชีวิตในที่สุด พอสมชายได้ทราบความจริงแล้วสมชายจึงไปตามผู้ใหญ่บ้านว่า ทำไมจึงไม่มีการบอกให้ชาวบ้านโดยเฉพาะคนที่กำลังจะย่างเข้าสู่วันรุ่นที่กำลังนิยมที่จะเข้าไปทำงานตามหัวเมืองใหญ่ทราบในเรื่องนี้เพื่อที่จะได้ป้องกันไม่ให้สถานการณ์มันแย่ไปกว่านี้ ผู้ใหญ่บ้านจึงบอกกับสมชายว่าพูดไปก็ไม่มีใครเชื่อฟังหรอกเพราะว่าชาวบ้านส่วนใหญ่มีฐานะยากจน อยากทำงานที่ได้เงินมากๆและชาวบ้านส่วนใหญ่ก็ยังคิดว่า “เราคงไม่โชคร้ายถึงขั้นติดโรคเอดส์หรอก” ถ้าท่านเป็นสมชายท่านจะทำอย่างไร

- 1.ตัวเราสามารถให้ความรู้กับพวกเขาบ้านได้หรือไม่
- 2.คนในชุมชนของเราส่วนใหญ่อาจจะยังไม่ค่อยมีความรู้ในเรื่องโรคเอดส์
- 3.ผู้นำในชุมชนควรที่จะให้ความใส่ใจกับปัญหาโรคเอดส์อย่างจริงจัง
- 4.เราอยากเป็นคนดีช่วยเหลือชุมชน
- 5.มีใครในชุมชนพอที่จะช่วยเราให้ความรู้กับคนในชุมชนได้หรือไม่
- 6.ถ้าคนในชุมชนร่วมใจกันต่อต้านภัยเอดส์ ภัยเอดส์ก็จะลดลงจากชุมชน

ข้อที่ 30

กลุ่มชายวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งกำลังดูข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ทางรายการโทรทัศน์โดยกลุ่มชายวัยรุ่นดังกล่าวมีความคิดเห็นเป็น 2 ฝ่ายเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ฝ่ายแรกมีความคิดเห็นว่า โรคเอดส์เป็นโรคที่มีอันตรายร้ายแรงและจำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์ก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆแต่พวกเขาก็ยังมองว่าเป็นเรื่องที่ยังไกลตัวพวกเขา ส่วนฝ่ายที่ 2 มีความคิดเห็นว่า พวกเขาได้ยินข่าวเกี่ยวกับโรคเอดส์บ่อยมากจึงเห็นว่าเป็นเรื่องที่ธรรมดาและยังคิดว่าเป็นเรื่องที่ไกลตัวพวกเขามากๆ ถ้าท่านบังเอิญได้ยินวัยรุ่นกลุ่มนี้กำลังสนทนากันอยู่ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

- 1.เราอยากมีสุขภาพที่แข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ
- 2.เราได้ยินข่าวเกี่ยวกับโรคเอดส์ทางรายการโทรทัศน์และตามสื่อต่างๆบ่อยมาก
- 3.ปัจจุบันประเทศไทยประชากรที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี มีอัตราการติดเชื้อเอดส์สูง
- 4.เราจะทำอย่างไรจึงจะไม่ติดเชื้อเอดส์

- 5.อยากให้เด็กชายวัยรุ่นกลุ่มนี้ตระหนักถึงเรื่องโรคเอดส์ให้มากกว่า
- 6.โรคเอดส์เป็นโรคที่รักษาไม่หายแต่สามารถป้องกันได้

ข้อที่ 31

สมปองทำงานเป็นเจ้าหน้าที่อนามัยประจำหมู่บ้านอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งซึ่งสมปองนั้น เป็นคนที่มีจิตใจเมตตา กรุณา ชอบช่วยเหลือผู้อื่น เป็นมิตรและไม่ถือตัว วันหนึ่งมีผู้ป่วยคนหนึ่งมาหาสมปองที่บ้านและมาขอให้สมปองช่วยทำแผลที่ได้รับอุบัติเหตุให้ด้วย ซึ่งผู้ป่วยคนนี้สมปองก็รู้จักเป็นอย่างดีเนื่องจากผู้ป่วยรายนี้เป็นเพื่อนบ้านของสมปองเองและสมปองยังทราบมาอีกว่าผู้ป่วยรายนี้เคยทำงานร้องเพลงกลางคืนมาก่อน และด้วยความผูกพันและความเป็นมิตรของสมปอง สมปองจึงคิดที่จะทำแผลให้ผู้ป่วยคนนี้โดยที่ไม่สวมถุงมือ ผ้าปิดปากและผ้าปิดจมูก เนื่องจากการทำแผลในครั้งนี้ต้องทำที่บ้านของสมปองเองและกระชั้นชิดมากสมปองจึงหาอุปกรณ์ในการทำแผลไม่ทัน แต่ก่อนที่สมปองจะทำแผล สมปองจึงคิดได้ว่าการกระทำของเราเป็นการประมาทต่อการเสี่ยงติดเชื้อเอดส์หรือเปล่า ถ้าท่านเป็นสมปองท่านจะอย่างไร

- 1.เป็นหน้าที่ของเราที่ควรจะช่วยเหลือผู้ป่วยใช่หรือไม่
- 2.เพื่อนบ้านคนนี้น่าจะเข้าใจเราที่เราจะป้องกันตนเองขณะทำแผล
- 3.การทำแผลทุกครั้งควรคำนึงถึงความถูกต้องและถูกสุขลักษณะเป็นสำคัญ
- 4.เราควรเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนดีกว่าเพื่อความไม่ประมาท
- 5.เราควรที่จะแนะนำให้เพื่อนบ้านของเราไปทำแผลที่โรงพยาบาลดีหรือไม่
- 6.ไม่ควรสัมผัสแผลของผู้ป่วยโดยตรงขณะทำแผลเพราะเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์

ข้อที่ 32

นิรุตเป็นนักศึกษาจากต่างจังหวัดที่ได้เข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพมหานคร นิรุตเข้ามาเรียนหนังสือในกรุงเทพครั้งนี้ได้มาพบเพื่อนใหม่ซึ่งมาจากต่างจังหวัดเช่นเดียวกัน เพื่อนใหม่ของนิรุตคนนี้มีชื่อว่า ดนู ซึ่งทั้ง 2 คนตกลงที่จะเข้าห้องพักอยู่ร่วมกันเพื่อเป็นการประหยัดรายจ่าย ต่อมาไม่นานนิตนูชอบออกไปเที่ยวกลางคืนบ่อยครั้งและครั้งล่าสุดที่เพิ่งผ่านมาดนูได้พาผู้หญิงคนหนึ่งมาร่วมหลับนอนที่ห้องด้วยซึ่งดนูบอกกับนิรุตว่าเขาและผู้หญิงคนนี้เป็นแฟนกันจะอยู่ด้วยกันก่อนก็ไม่เสียหายอะไรเพราะว่าสมัยนี้ใครๆก็นิยมอยู่ด้วยกันขณะที่ยังเรียนหนังสืออยู่

- 1.เรายังเป็นนักศึกษาอยู่ใช่หรือไม่
- 2.ถ้าพ่อแม่ของดนูทราบเรื่องนี้คงผิดหวังในตัวดนูไม่น้อย
- 3.การเที่ยวกลางคืนเป็นสิ่งที่เยาวชนอย่างเราไม่ควรทำ

4. เราจะไม่ทำตัวแบบคนเป็นอันขาด
5. เจ้าของหอพักควรที่จะมีกฎระเบียบที่เข้มงวดมากกว่านี้
6. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสิ่งที่เยาวชนไม่ควรทำ

ข้อที่ 33

อาณัติเป็นชาวจังหวัดเชียงรายที่เข้ามาทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครได้เป็นเวลา 1 ปี ซึ่งตลอดระยะเวลา 1 ปีที่อาณัติได้เข้ามาทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ นั้นอาณัติยังไม่เคยกลับไปเยี่ยมบ้านเกิดที่เชียงรายเลยสักครั้ง ต่อมาอาณัติจึงตัดสินใจว่าเขาจะกลับไปเยี่ยมบ้านในช่วงเทศกาลขึ้นปีใหม่ เขาจึงตัดสินใจว่าเขาจะเดินทางด้วยรถทัวร์ พอถึงวันเดินทางอาณัติได้มารอขึ้นรถที่สถานีขนส่งสายเหนือ ซึ่งขณะที่อาณัติกำลังรอรถมาจอดเทียบชานชาลานั้นอาณัติก็เกิดปวดท้องหนักขึ้นมาอย่างกะทันหัน อาณัติจึงรีบวิ่งไปเข้าห้องน้ำของสถานีขนส่งซึ่งขณะที่อาณัติกำลังทำธุระส่วนตัวอยู่นั้นเขาก็ได้เห็นตามฝาผนังของห้องน้ำมีลายมือของคนเขียนข้อความต่างๆ เต็มไปหมด ซึ่งข้อความดังกล่าวออกแนวลามกอนาจาร เกี่ยวกับการเชิญชวนมีเพศสัมพันธ์กับฝ่ายตรงข้าม และเพศเดียวกันบ้างและบางข้อความยังได้มีการทิ้งเบอร์โทรศัพท์เพื่อให้ติดต่อกลับด้วย อาณัติจึงได้แต่นั่งคิดบางสิ่งบางอย่างอยู่ในใจ ถ้าสมมุติให้ท่านเป็นอาณัติท่านจะคิดว่าจะอะไร

1. เราไม่ชอบถ้อยคำที่ลามกและหยาบคายเลย
2. คนประเภทนี้ต้องเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์แน่ๆ
3. ไม่ควรหลงเชื่อคำเชิญชวนไปมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่รู้จัก
4. เรากลัวติดเชื้อเอดส์ฉะนั้นเราจึงไม่สนใจข้อความเหล่านี้
5. คนอื่นๆที่เข้ามาใช้ห้องน้ำเขาจะคิดถึงเรื่องโรคเอดส์เหมือนเราหรือไม่
6. การขีดเขียนในที่สาธารณะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ข้อที่ 34

ณ. หมู่บ้านแห่งหนึ่งในต่างจังหวัดประชากรในหมู่บ้านส่วนใหญ่ที่มีลูกสาวที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปีมีค่านิยมที่ชอบส่งลูกสาวของตนเองไปทำงานที่ต่างประเทศโดยคนในหมู่บ้านที่เคยไปทำงานที่นั่นมาก่อนมักจะมาพูดจาเชิญชวนว่า งานดี เงินเยอะ แต่ชาวบ้านส่วนใหญ่ที่ส่งลูกสาวของตนเองไปทำงานที่ต่างประเทศนั้นไม่ทราบมาก่อนเลยว่างานที่ลูกสาวของตนเองไปทำงานมีเงินทองกลับมามากมายเป็นงานที่เกี่ยวกับอะไร สมผลซึ่งเป็นเด็กหนุ่มในหมู่บ้านมีความเห็นว่างานที่ไปทำที่ต่างประเทศที่ทั้งสบายและมีรายได้เป็นกอบเป็นกำต้องเป็นงานที่ไม่ชอบมาพากลอย่างแน่นอน เมื่อคิดได้ดังนั้นสมผลจึงไปบอกกับเพื่อนบ้านของเขาที่คิดจะส่งลูกสาวของตนเองไป

ทำงานที่ต่างประเทศว่า ตนเคยดูข่าวทางโทรทัศน์ว่างานที่ให้หญิงสาวต่างจังหวัดที่มีฐานะยากจนไปทำนั้น ส่วนใหญ่เป็นงานที่มีลักษณะแอบขายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นงานที่ผิดกฎหมายและเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มาก แต่เพื่อนบ้านของสมพลกลับตอบสมพลกลับมาว่า “ไม่สนใจหรอกว่างานนั้นจะเป็นงานอะไร ขอเพียงให้ได้เงินมาก ๆ ก็พอ ส่วนเรื่องโรคเอดส์คนอื่นที่ไปทำงานต่างประเทศนั้นก็ไม่เห็นจะมีใครเป็นโรคนี้อะไรเลย” ถ้าท่านเป็นสมพลท่านจะอย่างไร

- 1.เราจะต้องหาทางแก้ไขกับปัญหาเหล่านี้ซะใหม่
- 2.เราเคยอ่านข่าวพบว่าผู้หญิงที่ไปทำงานต่างประเทศมีโอกาสติดเชื้อเอดส์สูง
- 3.เราทุกคนควรที่จะภูมิใจในงานที่สุจริตมากกว่า
- 4.เราชอบงานที่รายได้ไม่น้อยแต่สุจริตมากกว่า
- 5.เพื่อนบ้านของเราเห็นความสำคัญของเงินมากกว่าความรุนแรงของโรคเอดส์
- 6.การค้าประเวณีข้ามชาติเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ข้อที่ 35

บดินทร์เป็นอาสาสมัครของอนามัยประจำหมู่บ้านในการที่จะให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์กับประชาชนในหมู่บ้าน บดินทร์จึงเข้าไปประชาสัมพันธ์ในหมู่บ้านของตนเองว่าจะมีการให้ความรู้และอบรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ให้กับคนในหมู่บ้านตอนเช้าวันอาทิตย์ที่จะถึงนี้ ณ.ศาลาการเปรียญของวัดประจำหมู่บ้าน เนื่องจากชาวบ้านต้องไปทำบุญที่วัดในวันนั้นอยู่แล้วแต่สิ่งที่บดินทร์ได้คำตอบจากชาวบ้านส่วนใหญ่ก็คือ ชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่มีเวลามาอบรมเรื่องพวกนี้หรอก เสียเวลาทำมาหากิน และยังเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไกลตัว ถ้าท่านเป็นบดินทร์ท่านจะอย่างไร

- 1.เราเห็นว่าโรคเอดส์เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเราใช่หรือไม่
- 2.ทำไมชาวบ้านจึงไม่สนใจภัยจากโรคเอดส์
- 3.โรคเอดส์เป็นเรื่องที่สำคัญทุกคนในประเทศควรให้ความตระหนัก
- 4.เราจะต้องทำให้ชาวบ้านเห็นถึงภัยของโรคเอดส์ให้ได้
- 5.ชาวบ้านส่วนใหญ่ยังไม่ทราบถึงผลกระทบที่ร้ายแรงของโรคเอดส์ใช่หรือไม่
- 6.ภัยเอดส์สามารถทำลายประเทศชาติได้ ถ้าทุกคนไม่รู้จักป้องกันภัยจากเอดส์

ข้อที่ 36

วันหนึ่งขณะที่ท่านกำลังเข้าไปซื้อของในตลาดซึ่งอยู่ในตัวเมือง ท่านบังเอิญไปได้ยินแม่ค้าในตลาดกำลังสนทนากันในทำนองที่ว่า ในหมู่บ้านของท่านมีผู้ป่วยที่เป็นโรคเอดส์มากเป็นหมู่บ้านหนึ่งของจังหวัด ซึ่งแม่ค้าเหล่านี้พากันวิพากษ์วิจารณ์และสนทนากันว่า เราไม่ควรที่จะไปคบหา

สมาคมกับคนในหมู่บ้านนี้เพราะเรายังไม่ทราบเลยว่าใครที่มีเชื้อเอดส์บ้าง เมื่อท่านได้ยินดังนี้แล้ว ท่านจะอย่างไร

1. เราารู้สึกสงสารคนที่ เป็นโรคเอดส์ใช่หรือไม่
2. แม่ค้าเหล่านี้ไม่มีความเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเลย
3. โรคเอดส์สามารถติดต่อได้ 3 ทางหลักๆคือ การมีเพศสัมพันธ์ การใช้เข็มหรือของมีคมร่วมกัน ปลอดภัย
4. เราจะไม่รู้สิกรังเกียจผู้ที่ติดเชื้อเอดส์แน่นอน
5. คนในหมู่บ้านของเราก็รู้สึกแย่อยู่มากแล้วไม่ควรไปซ้ำเติมพวกเขาใช่หรือไม่
6. เอดส์เป็นปัญหาใหญ่ของสังคมที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ข้อที่ 37

ครอบครัวหนึ่งอาศัยอยู่ในจังหวัดทางภาคเหนือของประเทศไทย ครอบครัวนี้มีสมาชิกทั้งหมด 4 คนประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูกสาวคนโตและลูกชายคนที่ 2 ซึ่งครอบครัวนี้ได้มีกิจการหอพักนักศึกษาเป็นกิจการของครอบครัว ซึ่งหัวหน้าครอบครัวคือพ่อและแม่ต้องทำงานนอกบ้านตลอดเวลาจึงไม่ค่อยมีเวลาดูแลหอพักสักเท่าไร สุเทพซึ่งเป็นลูกชายคนที่ 2 ที่มีอายุ 20 ปี มีความเห็นว่าหอพักของครอบครัวตนนับวันจะยังมีแต่สิ่งไม่ดีเข้ามามากขึ้น เช่น นักศึกษาชายหญิงมักอยู่ด้วยกันเป็นคู่ บางครั้งก็มีการกินเหล้าเมายาและบ่อยครั้งที่สุเทพมักจะพบเห็นก็คือกลุ่มนักศึกษาทั้งชายและหญิงกลุ่มใหญ่มักจะหายเข้าไปในห้องเดียวกัน สุเทพจึงได้นำเรื่องที่ เขาได้พบเห็นไปบอกกับพ่อและแม่ของเขาแต่พ่อและแม่ของสุเทพกลับบอกกับสุเทพว่า นั่นมันเป็น เรื่องส่วนบุคคล และเขาก็จ่ายเงินให้เราแล้วด้วยและเขาก็ไม่เคยอะอะวอยวายหรือทะเลาะวิวาทกันเลยเราไม่ควรไปยุ่งกับเขา แต่สุเทพมีความคิดเห็นที่ว่าถ้าหากปล่อยไว้เช่นนี้สักวันจะต้องมีผลกระทบต่างๆตามมาอีกมากมายและที่สำคัญก็คือปัญหาในเรื่องของโรคเอดส์ ถ้าท่านเป็นสุเทพ ท่านจะอย่างไร

1. เราต้องหามาตรการในการควบคุมหอพักด้วยตนเอง
2. นักศึกษาเหล่านี้ไม่เคยคิดถึงผลกระทบที่จะตามมาบ้างเลย
3. เจ้าของกิจการหอพักควรยึดถึงความถูกต้องมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง
4. เราพอที่จะตักเตือน ชี้แนะ หรือห้ามปรามนักศึกษาเหล่านี้ในเรื่องอะไรได้บ้าง
5. ถ้าผู้ปกครองของนักศึกษาเหล่านี้ทราบคงเสียใจกับการกระทำของนักศึกษาเหล่านี้
6. นักศึกษาส่วนใหญ่ยังเป็นเยาวชนอยู่ไม่สมควรที่จะมีเรื่องชู้สาว

ข้อที่ 38

เดชาและสุภาเป็นเพื่อนรักกัน ทั้ง 2 คนได้เติบโตมาด้วยกันและมีความสนิทสนมและมีความผูกพันกันมาก ต่อมาทั้งเดชาและสุภาต่างแยกย้ายไปมีครอบครัวเป็นของตัวเอง ทั้ง 2 คนจึงไม่ค่อยมีเวลาได้พบเจอกัน อยู่มาวันหนึ่งเดชาได้มาทำธุระที่โรงพยาบาลประจำจังหวัดและได้มาพบกับสุภาโดยบังเอิญโดยที่สุภาเวลานั้นอยู่ในอาการที่เศร้าและเสียใจ หลังจากที่ทราบว่าเขาได้รับเชื้อเอชไอวีจากสามีของเธอ สุภาจึงเล่าเรื่องทั้งหมดให้เดชาฟังและขอให้เดชาปิดไว้เป็นความลับ กรณีนี้ถ้าท่านเป็นสุภาท่านจะทำอย่างไร

1. เราไม่อยากจะมีความทุกข์เหมือนสุภาเลย
2. เรารู้สึกสงสารและเห็นใจสุภาและครอบครัวของเธอเหลือเกิน
3. ผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอชไอวีควรที่จะรักษาร่างกายและจิตใจของตนเองให้แข็งแรงเสมอ
4. เราไม่น่ามารับรู้เรื่องนี้เลย
5. สุภาน่าจะบอกให้ทุกคนทราบเพื่อที่ทุกคนจะได้หาทางช่วยเหลือเธอ
6. กำลังใจเป็นสิ่งสำคัญในการฟื้นฟูจิตใจของผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ข้อที่ 39

มีครอบครัว 2 ครอบครัวอาศัยอยู่ในชุมชนแห่งหนึ่ง ครอบครัวแรกมีชื่อว่าครอบครัว ก. เป็นครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน 3 คนคือ พ่อ แม่และลูกชาย ครอบครัวนี้ค่อนข้างจะมีฐานะที่ดี ส่วนครอบครัวที่ 2 มีชื่อว่าครอบครัว ข. มีสมาชิกในครอบครัว 3 คนเช่นกันประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูกชายวัย 20 ปี ทั้งครอบครัว ก. และครอบครัว ข. เคยมีเรื่องบาดหมางใจกันจนถึงขั้นไม่ยอมเป็นมิตรต่อกัน อยู่มาวันหนึ่งลูกชายของครอบครัว ก. ได้รับเชื้อเอชไอวีอยู่ในระยะสุดท้ายทุกคนในหมู่บ้านต่างก็ทราบเรื่องนี้และรู้สึกสงสารครอบครัว ก. มาก ถ้าสมมติให้ท่านเป็น 1 ในสมาชิกของครอบครัว ข. ท่านจะมีความคิดเห็นเช่นไร

1. เรารู้สึกสงสารครอบครัว ก. มากกว่าการสมน้ำหน้าไซ้หรือไม่
2. ครอบครัว ก. คงรู้สึกเสียใจไม่น้อยเราควรให้กำลังใจ
3. ทุกสังคมควรที่จะมีการรักและสามัคคีกันและมีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน
4. เราควรทำอย่างไรถ้าสักวันหนึ่งเราต้องเป็นแบบนี้บ้าง
5. ครอบครัวของเราสามารถเป็นกำลังใจที่ดีให้กับครอบครัว ก. ได้
6. การให้อภัยและการอโหสิกรรมเป็นบุญอันประเสริฐ

ข้อที่ 40

ชนะเป็นเด็กหนุ่มที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและมีน้ำใจกับเพื่อนบ้านทุกคน ชนะจึงเป็นที่รักใคร่ของคนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านมากไม่ว่าจะมีงานหนักงานเบาอะไรที่คนในหมู่บ้านต้องการของความช่วยเหลือจากชนะถ้าชนะสามารถพอที่จะช่วยเหลือได้ชนะก็ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือเสมอ อยู่มาวันหนึ่งจันทร์พิมพ์ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านของชนะต้องไปทำธุระที่ต่างจังหวัด จันทร์พิมพ์จึงขอความช่วยเหลือจากชนะให้ช่วยดูแลบุตรชายวัย 5 เดือนของเธอเป็นเวลา 3 วันซึ่งชนะบอกกับจันทร์พิมพ์ไปว่าขอกลับไปคิดดูก่อนเป็นเวลา 1 คืน ทั้งนี้เพราะชนะทราบมาว่าทั้งจันทร์พิมพ์และบุตรชายของเธอต่างก็ได้รับเชื้อเอดส์มาจากสามีของเธอ ในกรณีนี้ถ้าท่านเป็นชนะท่านจะอย่างไร

- 1.เรามีศักยภาพพอที่จะดูแลเด็กที่ติดเชื้อเอดส์ได้หรือไม่
- 2.จันทร์พิมพ์คงไว้ใจในตัวเราเห็นเห็นว่าเราเป็นเพื่อนบ้านที่ดีของเธอ
- 3.ผู้ป่วยเอดส์สามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติได้หากรู้จักการปฏิบัติตนที่เหมาะสม
- 4.ถ้าเป็นลูกชายของเราบ้างเราก็คงทุกซิกใจไม่น้อย
- 5.ครอบครัวของจันทร์พิมพ์คงมีเรื่องต้องได้รับความช่วยเหลือจากทุกฝ่ายอีกมาก
- 6.การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดี และมีความภูมิใจในตนเองด้วย

3. ท่านยอมรับฟังความคิดเห็นหรือเหตุผลของผู้อื่นหรือไม่ อย่างไร ในการตัดสินใจอะไรก็ตามใน การทำกิจกรรมในครั้งนี้ เพราะเหตุใดให้ยกตัวอย่างประกอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ขณะที่ท่านทำกิจกรรมในครั้งนี้ท่านได้นำประสบการณ์ที่สั่งสมมาใช้อย่างไรบ้าง เพราะเหตุใด ให้ยกตัวอย่างประกอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ขณะที่ท่านร่วมทำกิจกรรมในครั้งนี้ท่านได้พิจารณาความพร้อมของตนเองในด้านต่างๆ เช่น สุขภาพ ความรู้ วัย สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการ แก้ไขปัญหาของการทำกิจกรรมในครั้งนี้หรือไม่อย่างไร เพราะเหตุใดให้ยกตัวอย่างประกอบ

แบบสังเกตพฤติกรรมการคิดเป็น

ชื่อผู้บันทึก.....

พฤติกรรมการคิดเป็นที่วัด คือ การเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึง บุคคลที่มีความ
 อยากรู้อยากเห็น กระตือรือร้น กล้าคิด กล้าแสดง มีจินตนาการ
 วัน เดือน ปี.....

พฤติกรรม

1.อยากรู้อยากเห็น

.....

2.ชอบเสาะแสวงหา

.....

3.ชอบซักถาม

.....

4.ช่างสงสัย

.....

5.ช่างสังเกต

.....

6.กล้าแสดงความคิดเห็น

.....

7.กล้าแสดงออก

.....

8.มีความเป็นตัวของตัวเอง

.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการคิดเป็น

ชื่อผู้บันทึก.....

พฤติกรรมการคิดเป็นที่วัด คือ การรู้จักตนเอง หมายถึง บุคคลที่มีการพิจารณาความพร้อมของ
 ตนเองในด้านต่างๆเช่น สุขภาพ ความรู้ วัย สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และอื่นๆ

วัน เดือน ปี.....

พฤติกรรม

1.ระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนมีการพิจารณาจุดอ่อน จุดแข็งของตนเอง

.....

2.ระหว่างที่ผู้เรียนอภิปรายกลุ่มผู้เรียนมีการพิจารณาจุดอ่อน จุดแข็งของตนเอง

.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการคิดเป็น

ชื่อผู้บันทึก.....

พฤติกรรมการคิดเป็นที่วัด คือ การรู้จักสังคมและสิ่งแวดล้อม หมายถึง บุคคลที่มีการพิจารณา
 สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวท่าน เช่น บุคคลอื่นๆ สิ่งอื่นๆ ที่อยู่รอบตัวเรา ขนบธรรมเนียม ประเพณี
 สภาพแวดล้อมของชุมชน ภูมิภาค และอื่นๆ

วัน เดือน ปี.....

1.ระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนมีการพิจารณา วิพากษ์วิจารณ์ถึงสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวผู้เรียน

.....

2.ระหว่างที่ผู้เรียนอภิปรายกลุ่มผู้เรียนมีการพิจารณา วิพากษ์วิจารณ์ถึงสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวผู้เรียน

.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการคิดเป็น

ชื่อผู้บันทึก.....

พฤติกรรมการคิดเป็นที่วัดคือการใช้ความรู้วิชาการและประสบการณ์ที่สั่งสมมา หมายถึงบุคคลที่มีการใช้ ความรู้วิชาการและประสบการณ์ที่สั่งสมมานามาเป็นแนวทางการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหา

วัน เดือน ปี.....

1.ระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนมีการนำความรู้ทางด้านวิชาการมาพิจารณา วิพากษ์วิจารณ์หรืออภิปราย

.....

2.ระหว่างที่ผู้เรียนอภิปรายกลุ่มผู้เรียนมีการนำความรู้ทางด้านวิชาการมาพิจารณา วิพากษ์วิจารณ์ หรืออภิปราย

.....

3.ระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนมีการนำประสบการณ์ที่สั่งสมมาของตนเองมาพิจารณา วิพากษ์วิจารณ์ หรืออภิปราย

.....

4.ระหว่างที่ผู้เรียนอภิปรายกลุ่ม ผู้เรียนมีการนำประสบการณ์ที่สั่งสมมาของตนเองมาพิจารณา วิพากษ์วิจารณ์ หรืออภิปราย

.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการคิดเป็น

ชื่อผู้บันทึก.....

พฤติกรรมการคิดเป็นที่วัด คือ การยอมรับความจริง หมายถึง บุคคลที่มีการยอมรับความจริงและมีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

วัน เดือน ปี.....

1.ระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนมีการพูดในสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และยอมรับได้
ว่าเกิดขึ้นจริง

.....

.....

2.ระหว่างที่ผู้เรียนอภิปรายกลุ่มผู้เรียนมีการพูดในสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และ
ยอมรับได้ว่าเกิดขึ้นจริง

.....

.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการคิดเป็น

ชื่อผู้บันทึก.....

ขพฤติกรรมการคิดเป็นที่วัด คือ ความสามารถในการคิดได้หลายแง่หลายมุม หมายถึง บุคคล
ที่มีความสามารถให้ความคิดมีลักษณะ รูปแบบ ประเภทที่หลากหลาย สามารถจัดหมวดหมู่ของ
ความคิดได้

วัน เดือน ปี.....

1.ผู้เรียนมีลักษณะการคิด รูปแบบ และประเภทที่หลากหลาย

.....

.....

2.ผู้เรียนมีการจัดหมวดหมู่ของความคิด

.....

.....

4. ผู้เรียนมีการทดลองสมมติฐาน

.....

.....

5. ผู้เรียนมีการนำสมมติฐานไปทดลอง

.....

.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการคิดเป็น

ชื่อผู้บันทึก.....

พฤติกรรมการคิดเป็นที่วัด คือ การไม่เคร่งเครียดกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกินไป และ ความสามารถในการควบคุมตนเองได้ หมายถึง บุคคลที่ไม่เคร่งเครียดกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกินไป รู้จักผ่อนคลายความตึงเครียดและสามารถควบคุมตนเองได้

วัน เดือน ปี.....

1. ไม่เคร่งเครียดขณะทำกิจกรรม เช่นหงุดหงิดง่าย กลัวตอบผิด

.....

.....

2. ขณะที่ทำกิจกรรมผู้เรียนสามารถควบคุมอารมณ์ที่ไม่ดีของตนเองได้ เช่น มีความขี้ม
แย้มแจ่มใส มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ

.....

.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายบุญญภัค ถายา เกิดเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2525 เป็นบุตรของ นายสมพงษ์ ถายา และ นางสัญญาลักษณ์ ถายา สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนเทศบาลท่าอิฐ จังหวัดอุตรดิตถ์ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากโรงเรียนอุตรดิตถ์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และเข้าศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2548